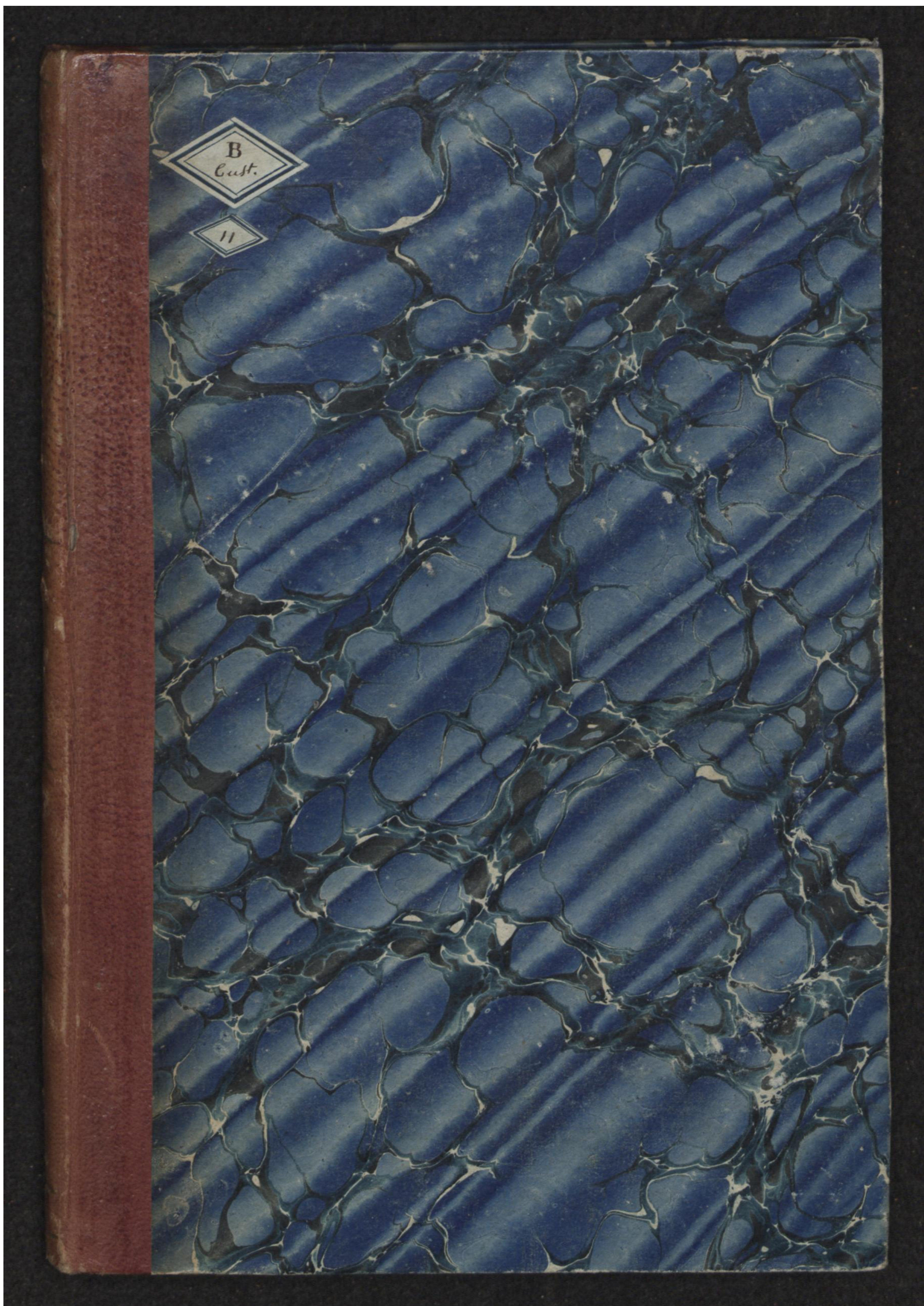
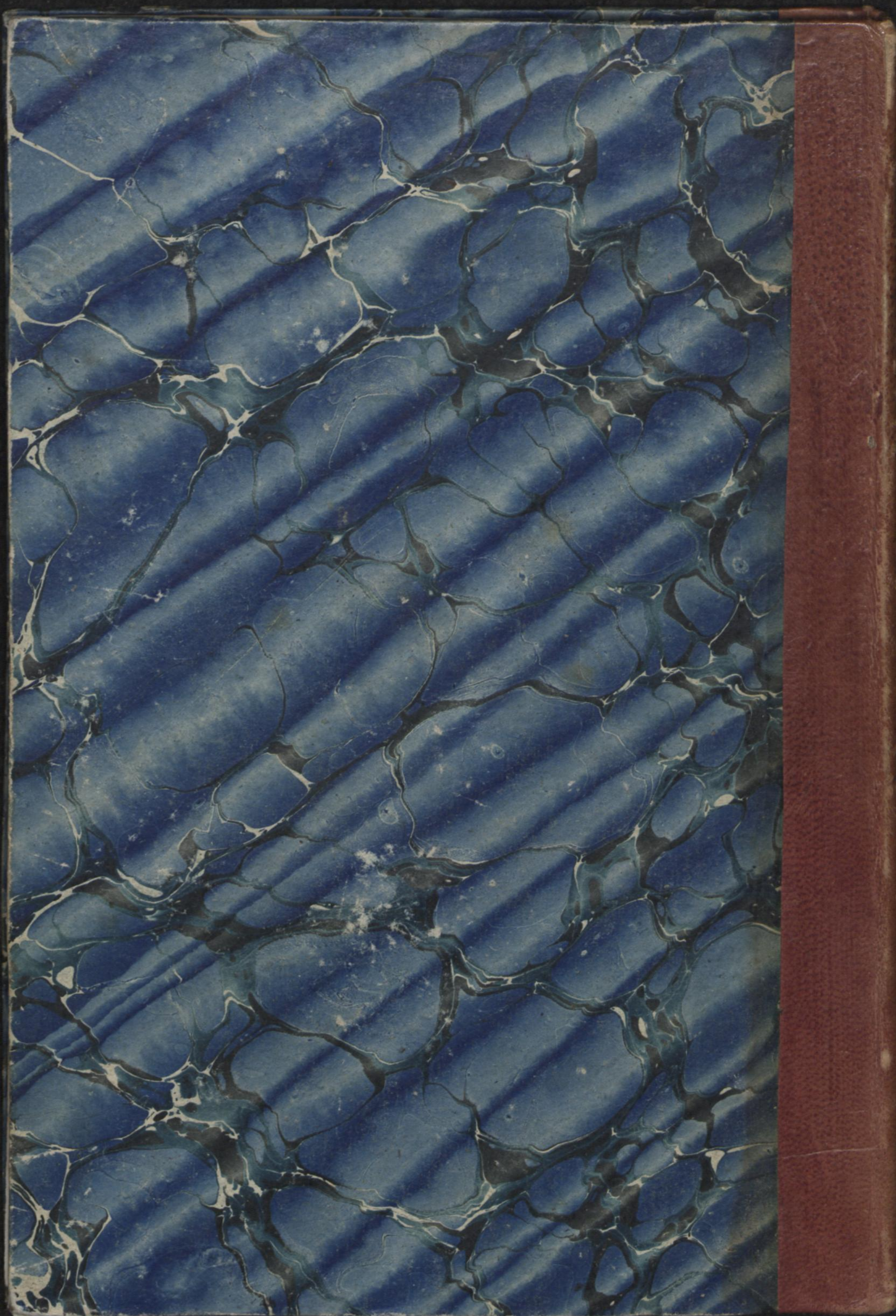
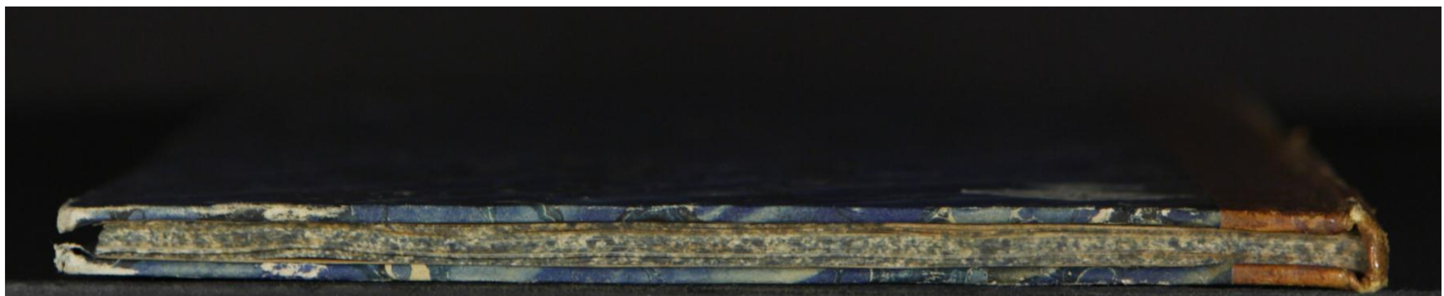
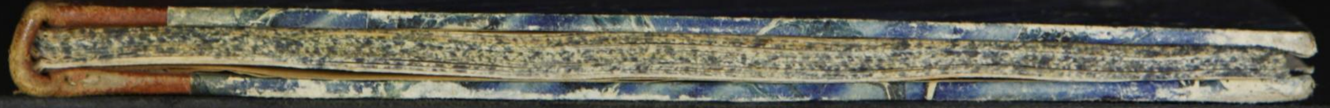
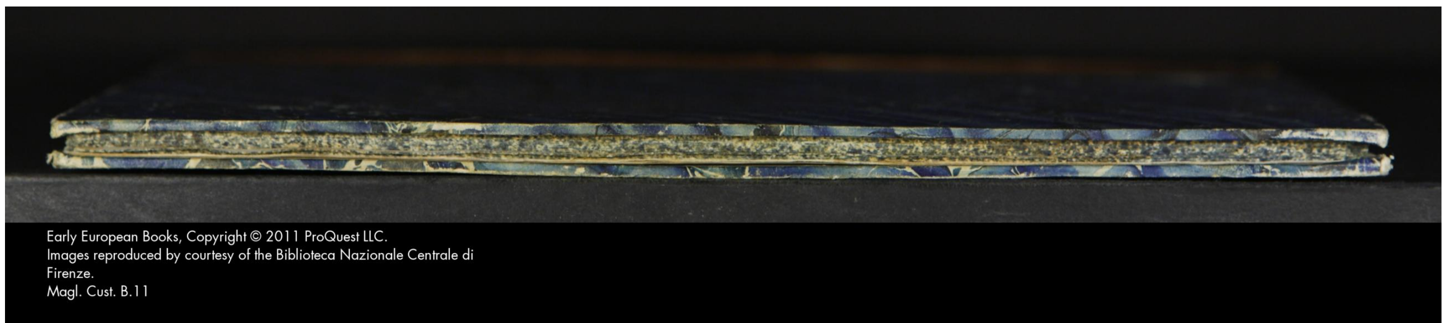

B
Cust.
11

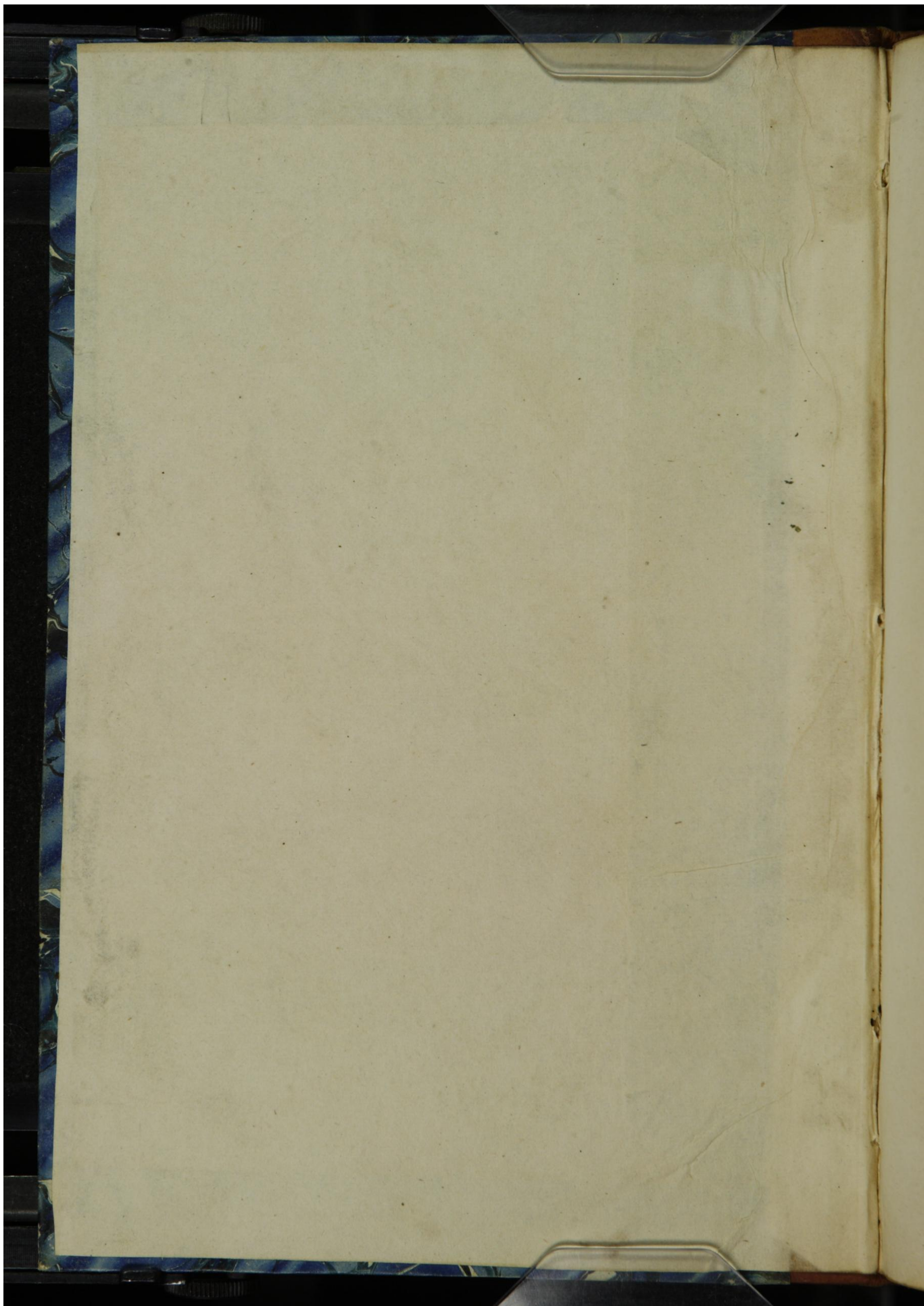

IOHANNIS NESII FLORENTINI ORACVLVM DE NOVO SAECVLO

IOHANNIS NESII FLORENTINI ORACVLVM AD IOHANNEM FRANCISCVM PICVM MIRANDVLAM ILLVSTREM CONCORDIAE PRINCIPEM.

c ONTVLI Me hoc quinquagenario per actis Pentecostes solemnibus/ quodam ueluti postliminio in ueterẽ academiã: in qua factus est mihi obuiam Plato/cũ eoq; platonicus Aeneas: quorũ alter leges suas e diuino sinu decerptas spectandas nobis obtulit/ac totis uiribus pensitandas: ut siquãdo opus fuerit pro uirili nostra/Florẽtina res.p. melioribus temperaretur & institutis & legibus. Alter uero diutius ĩ academia uersatus: cũ platonica diuinitate fœcũdior: tum christiana ueritate potentior: tam docte/tam distincte de anima disseruit: tam eleganter eius officia/mysteria/leges prosecutus est/ut ex eo sermone compertũ sit ad rem.p. capessendam accedere posse neminem: nisi prius quæ in nobis est: intraq; domesticos parietes/ cæterarum quasi typus ciuitatum/ ĩnotuerit atq; constiterit. Vbi nescio qua diuina forte in eum incidimus locum: quo rogatus ab amico Plato quatenus standum esse præceptis suis iubeat: Donec inquit elucescat in terris sacratior q̃ homo aliquis: qui fontẽ omnibus ueritatis aperiat: quem deniq; sequantur omẽs. Hic ego statim obtutu defixus ĩ uno/grauissimæ huius lectionis cursum inhibui: anceps an diuinũ uerbũ diuinus philosophus diuinitus olfactaret. Nam & illud in hãc sentẽtiam

2

occurrit ab eodē/eodē forsitam genio litteris com mendatū. Deum esse omniū mensuram: maxime uero/siquis (ut ferunt) homo est. Hoc est: si deus aliquis quandoq; fiat homo: ut ferunt: oracula ui delicet prophetarum. Astipulabantur etiam nobis nō uacillantis fidei auctores: qui platonē ex eodem quo Moses/fonte/pleraq; apud ægyptios hausisse te stantur. Diui quoq; Augustini auctoritas id facile me adducebat/ut crederem: quandoquidem in aca demicis platonicorum dogmata affirmet/si pauca excludantur/inter christianorū decreta esse recipien da. Et in eo quē de ciuitate dei inscripsit libro/ideo ad platonicos se potissimum animū applicuisse con tendat: quoniam de deo summo & uero quāto rec tius q̄ cæteri senserint/tanto & illustriores habendi sint & nostrorū cōmertio digniores. Neq; parū affe rebat præclara illa uox Labeonis Apuleiq; Platonē prædicantium tum inter semideos tum inter deos esse annumerandum. Contra uero more socratico/ quæ huiuscemodi auctoritates emoliri: quæ/ratio nes siquæ sunt/diluere labefactareq; possēt/me diu tius/citatis undecunq; testimoniis cogitantem ac ar gumentationes utrinq; cōgredientes colluctantesq; nostra (ut sic loquar (libella metientē & interdū ueluti scopulo inhærentem/sensim altior quidam atq; suauior p sexquiho.ā somnus irrepsit. Et quasi in ipa prima (ut ita dicam) somni nebula/ut de mo re plerūq; est/uere præsertim atq; diluculo. Somnia quædam ac oracula pacatæ per quietem menti sese epate suggerēte obtulerūt: digna memoratu: digna etiam tua cognitiōe/imo ni fallor/tui causa coelitus

excitata. Accipe igitur illa (tibi enim nuncupaui mus/ & semotis arbitris in ipsa cõtemplationis arce tecum si libet/ altius cogita: atq; sensibus hæc imis tes est non parua/ repone.

u IDIMVS ad coelum oculos extollentes/ cum nescio quo pacto in orbem illum quẽ græci horizonta: nos finitorem dicimus/ delati essemus. Vidimus inquã super ipso lunari globo cum pleno integroq; esset ore ueluti in nym bo uariis stellarum luminibus distincto/ stantem in uestigiis hominem quendam: quandoquidem uox hominem sonat: sed tamen diuinitus & su pra hominem concionantem: uirgamq; uolatilem: quam leua gestabat: huc illuc summa cum ratio ne uibrantem. Dextra uero uiperinos/ ni loci in terstitium me decepit/ dentes/ quasi alterum Cad mum in aruis ubiq; serẽtem. Cuius capiti superemi nere mihi uisus est fere ad perpendiculum Sol ipse fons luminis adeo lucẽtis/ ut præter illum solarem lucem ferat uel nemo uel iunonius Argus. Ab hoc sole radiorum iubar quoddam deflectebat ĩ caput/ non minus rutilans atq; coruscans q̃ Phoebe phoe beo lumine plena: Assistebat autem huic alatus qui dam pincerna uersicolor sinistra manu aureum ca licem tenens diuino undiq; nectare exuberantem. Dextera uero dialis alitis pinnula liquore illo prius circũlita concionantis linguam igneam atq; os ipm suauiter demulcebat. Despicienti dein mihi ad hæc humiliora/ uisa est quasi in medio mundi theatro

3

abacus quædã/ quantũ ex ipſo ĩterlimitio conĩicere potui ſiue ceruſſata: ſiue creta/ut mihi uidebatur/ Theſſalica / quam argentariam uocant/ delinita. Cuius ãbas extremitates binæ phialæ mero/ ut Vergiliano utar uerbo/coronatæ/fatale quid portẽdentes onerabant. Medium autem menſæ tenebant patentiſſimæ quædam lances pomis mihi hactenus inuiſis quaſi blandientibus cruſtulis refertæ: quorũ ſingula/ſinguli qui aderant/aderat autem infinita pene hominum multitudo quaſi ad nundinas mercatus ſpectandi gratia undecunq; collecta/auidius comedebant. Inde uero ad ipſas phialas properabant: alter alteram ut ſors ferebat/prius delibans. Verum illud me diu ancipitem tenuit: ꝙ qui alteram deguſtabat: alteram eiuſdem forſitan notæ eſſe conĩiciens meracius ac temulentius compotabat. Contra uero/qui alteram primum: alteram deinde nauſeabundus quodãmodo uix ſummis/ut aiunt/ labiis attingebat. Magna hæc & omnis ordinis turba a concionantis illius ore prope diuino/pendere uidebatur: in quo tanta uis erat: tanta dicendi facultas: tanta contentio: tantum robur: ut uerba ipſa: Quid uerba dico? ut portenta: ut oracula: ut ſacramenta/nõ in funiculos illos quamplurimos/quod de Hercule nugatur Lucianus / Sed in ſolares quodamnmodo radios ſupra naturæ uim conuerſa/ miro quodam ordine atq; diuina adeo ſerie ĩnumeros pene & omnigenos homines in hoc ueluti orbis umbilico uerberarent/alios anguſtiſſime ſedẽtes: alios tumultuatim atq; uelitatim fluctuantes. Nam ex

illius ore micãtia quasi fulgura opticos radios quo in unum coibant offendẽtia/uias se se findebant in ambas ambosq; suspicientium oculos nouo lumine partim & purgabant & roborabant: partim & caligantes reddebant & hebescentes. Ex eoq; alios asterisco obsignabãt: alios obelisco. Quorum pars magna theta: non nulli uero Tau in fronte diuinitus gerebant impressum. Illis igitur quos Obelus/ut diximus: iugulauerat: quot quot erant & obstructe quasi pessulo aures & cæcutientes omnino oculi ueluti luciosi & nuscitiosi euaserunt. Cæterum libet rem accuratius licet paucis exprimere: & eo quo cõspeximus ordine/summa saltem sequi fastigia rerũ: ut ex iis quæ nos pingui(ut aiunt) minerua coniectamus: tui cui facilior ad inaccessã nobis Palladis arcẽ patet aditus /quasi ex diuina quadã cortina altiores diuinioresq; excudas sensus. Hi igitur simulac radiorum ueluti fulmine icti erant: cõtinuo quasi magicis carminibus humano deposito amiculo alii alias feras referebant/circeis ueluti poculis obrutescentes. Partim eni lupos: partim ursos: partim leones: partim tygres Apellis quodãmodo aut Praxitelis artificio exactius effingebãt. Strutos uero Camelos alii: Cameleõtas: Camelopardalisq;: Stelliões/ nõ pauci: phocas marinas: Crocodillosq; lachrymãtes æmulabantur. Nõnulli miluos: qdã accipitres: coruos: cornicesq;: noctuas aliqui: bubões: upupas & id genus animalia multa: multis quõdã numinibus dedicata. Hi ne agnoscerẽtur/ aut Gigis anulũ aut galeam (ut inquit Plato) infernalem frustra de

poſcẽtes: relicta ſua quiſq; ſtatione terga uertebãt: fugamq; arripiebant in luſtra & latibula ſua: atq; obiter ſeu laqueos offẽdebant & caſſes: ſeu in den ſiſſimis tenebris deuii errabũdiq;/ huc illuc ſine duce in prærupta montium ruebant: peſſumq; nullo diſcrimine dabantur. Seu Gorgonis quaſi inſpecti oculo in abiectiſſimos lapides/ nulliſq; urbis erigẽdæ ſtructuris accomodatos conuertebãtur. Nouũ eſt atq; inauditum q̃ elegãter illiuſmodi (ut ita loquar) lucifugæ diuerſas litterarum figuras diuerſis ueluti ſcænis imitarentur. Alii enim litteram faciebant longam: quoniã trium litterarum deprehenderentur: Alii breuem dimidiatãq;: alii circularem ſemicircularẽq; pro ſuo quiſq; ingenio: pro ſuo uoto: pro ſuo merito effigiabant. Nec deerant qui detortam inuerſãq;: qui rectam etiam: quam numeri principium dicunt/ effingerent: quaſi lineares ductus: quaſi orbiculares flexus: quaſi triãgulares imitarẽtur anfractus: modo etiam rectos: modo obtuſos: modo acutos/ quos in ipſis litterarum elementis recognoſcimus/ angulos: prout cuiuſq; libido rapiebat/ exadmuſſim exprimẽtes. Qui uero ſuis tantum genuiniſq; uiribus freti ſuſtinere ſe ignitos illos radios defluentibus quaſi oculis/ poſſe iactabant: ac ueluti ſimiæ humanam præſe ferre ſpeciẽ conabantur: aut luminibus ſtatim capti: & quaſi talpæ ciliorũ tegminibus obducti erant: aut tanq̃ haberent ceu lamiæ oculos exemptiles ſuis in theca reconditis noctuinos induebant. Aut prout uaria erant ocularia ſpecilla/ quorũ præſidio uteban

tur/ uaria: adulterata atq; deprauata concernebãt.
Nõ possũ sine stomacho referre quot & stomacho abundent & felle/ quot sint: quibus quanto corda concrescunt: tanto decrescat robur animusq;. Quibus lyen una cum risu tumescit: quibus etiam una cum risu detrahitur: quibus pulmo animæ prælargus anhelat: letargum tamẽ merito patiẽtibus. Indignum erat spectare alios iuuenali quadam petulantia linguam exertantes: alios diras/ fronte obdurata satyrice & inhumaniter imprecãtes. Alios elato quodam supercilio nõ nullorum innocentiam debachantium more sugillantes. Vnguem alios deperditæ nequitiæ magistros mediũ ostendentes/ quibus iecoris fibræ sanie quotidie tabescentes quotidie renascebantur. Occurrebãt mihi præterea plurimi in æde Aesculapia ut uidebantur: alii alio morbo laborãtes. Hi cardiaco: illi intercute: aliqui regio: ischiadico alii: quidam itherico: nõ nulli paralysi: mala scabie plures. Quos oẽs iam iam Aesculapio non placato aut in rogum expositos/ aut in sarcophago absumptos tum deploratos omnino atq; emortuos: tum agẽtes adhuc animam & semiuiuos non expiatis non parẽtatis manibus/ humatos nescio an coaceruatos uix præ nimio dolore cõspeximus oculis una quodãmodo nictatione admotis amotisq;. Monstrosa sane res & portentosa: quã ut animus meminisse horret: sic & memorasse dolet. Quare iam ad eos/ quos ut dictum est supra/ stella ipsa decorauerat/ meliori auspicio ueniamus.

5

Asteriſco igitur quaſi diuini imperatoris ſigillo ob ſignatis/ liquefacta etiam ulixea cæra ab auribus de ſluebat: & ab oculis caligo ac ueluti Diomedea illa nubes radiorum ui quaſi Palladis medicamento de cidebat. Quam ob rem hoc pacto illuſtrati: ac præ ſtantioribus his duobus ſenſibus bene affectis/ qua ſi duobus diſciplinæ ſapientiæq; magiſtris eruditi/ nudato capite: ſupplicesq; tendentes ad ſydera pal mas/in eminentiſſimum illum ſolem quaſi aquili ni pulli primum figebant oculos. Quorum pupil lares lineæ inſtar pyramidum progredientes ac ue luti acutum angulum iunctim conficientes/ coele ſtis lucis centrum pertingebant: ex quo tanta uis lu minis undiq; emanauit: tanta ſplendoris copia cir cumfluxit: ut eo animati atq; edocti paulo poſt de tracto felle: palpitante cerebro: decreſcente corde: & quod fere caret exemplo/etiam hirſuto: renes ſuc cincti/caſtoras imitati/ a ſolari illa luce quodãmo do tracti/ad eam nouellis quaſi plumulis ultro de ferrentur: ibiq; tanquã in nido ambroſia nectareq; refecti elegantiores deinde robuſtioresq; declinarẽt ad homines: nunquã tamen lumina deflectentes a ſole/ſed retrouerſo etiam uultu illum undecunq; fixis oculis obſeruantes. Sol uero ipſe illorum ra dios ſuſcipiens atq; fouens uberiores quaſi faces reddebat oratori. Mirum eſt quot & quanta myſte ria huiuſcemodi uerborum inuolucris contegan tur. Sed quid ego noctuas athenas? aut quid Sus mi neruã? Hoc igitur ordine radii illi diuini (captum

enim excedebant humanum) ab oratore in homi
nes: ab hominibus in solem: ab eo rursus in orato
rem fere triquetra figura certatim recurrentes: idq;
rursus assiduis uicibus/ iisdemq; semper ardentiori
bus repetentes/ perpetuo quodam diuini splendo
ris calorisq; nexu illos inuicem copulabãt: copula
tos uero ac tam felici circuitu gestientes: tam singu
lari munere donatos cum incredibili lætitia afficie
bant: tum inconcussa/ ut ita loquar/ constantia mu
niebant: ac ab omni suspictione dissidii uindicabãt.
Tales igitur uiri tam miris purgati modis: tam no
uo clarescentes lumine: tam gratuita roborati forti
tudine in prata quædã uirentia atq; florentia fluen
to quodam irrigata descendere mihi æquo passu hi
lariq; uultu uidebãtur. Ac sumpto libertatis pileo
urbem auspicato ingredi suam/ eamq; afflictam ad
modum uendicare sibi: suscipere: adiuuare: diuinis
ubiq; legibus tueri: altissimis iactis fundamentis in
nouare totam integrareq; illam ad exemplar super
næ hierusalem omnibus ad unum lineamentis effi
giatis: indole in uniuersum apposita/ quantum fie
ri potest/ non dissimili: Simili autem specie/ simili
causa/ simili fine. Sed non datur adhuc/ non licet:
non patiuntur scelera nostra archana hæc detegere/
uiuam hanc ostentare imaginem/ ac solidã eminen
temq; coelestis ciuitatis effigiẽ cuiquã palã facere.
Sed dabitur aliquando occasio/ ueniet aliquando
tempus: quo hunc tam rarum/ quem concepimus/
partum mature nobis emittere non denegabitur:
ac præsenti huic sæculo posteritatiq; omni consu

6

lentes/nostro quantuluscunq; sit/rudi pennicillo ex archetypo illo a quo nobis (fateor) laborandũ est/atq; omnino decidendum: rem. pub. ipsam depingemus deducemusq; exemplis cæteris emendatiorem. Quantum uero in præsens nostra euagari potest oratio/quasdã ueluti crustas ueluti quisquilias colligam: ut aliquam adumbratam saltem imagunculam si non percipere omnino/at suspicari pro tuo ingenio queas. Ea igitur primum ut de more priscorum erat quasi amburbio lustrata adhibitæ suplicationes. Erepta non Marsiæ non liberi simulachra: sed grande quoddam in aere suspensum gabalum uere libertatis symbolum. Huiusce modi in illo ueluti cruore quodam inustis uerbis: Ego constitutus sum rex super syon sanctum uestrum. Erecta publica ædes ac basilica undiq; concamerata/in cuius testudinis apice tres erant qua Minerua Athenis: qua Olympius in ælide iupiter/manu celati dicũtur diuini exculpti proceres tria/si recte memini/aurea præcepta ĩ publicum diuino quodãmodo ore proferentes. Sedens enĩ in throno grauior quidã princeps ab eo missus/qui parauit in iudicio thronum suum Cherubicus ueluti Coripheus ex eius sententia qui sedet super Cherubin. Seraphicus quasi tribunus ab eo qui ipsa charitas est/ edoctus E diuino sacrario depromentes/eam nobis uiuendi rationem persuadere conabantur: in qua recte quisque ut homo: rectius ut Angelus: rectissime ut Deus degeret terris/a terrenis omnibus abdica

tus: & in hoc fæculento concretoq; corpore quasi lutea testa obductus: quasi cæco carcere clausus/ uitam quoad fieri potest/ imitaretur diuinã. Præterea diuinissimi Imperatoris a secretis heroem quẽdam e coelo delapsum prædicabãt/ binas diuino nomine afferentem tabulas: æneam alteram albo linteolo: alterã auream coccineo panno obtectam: in illa adamantino radio fatum: in hac argenteo stilo leges ciuitatis scriptas diuinitus. Primam iam detectam: secundam non dum. Sed expectare aiebãt de coelo signum una uix peracta olympiade appariturum. Interea uero Samiũ quendam/ cui nomen erat ipse: quem Apollinẽ: quem dei omnigenas uoces appellant/ candidatum/ capillatum/ aureo etiam foemore conspicuum/ nuper in eam ciuitatem ab inferis reuocatum præcepta multa priuatim in magna quondam græcia celebrata uel symbola potius ĩ uulgus iterũ edidisse: quæ si acriori trutina pensitentur/ oracula omnino: si leuius & cutetenus hebescẽti quasi specillo contrectentur portenta esse fatearis: eaq; in æs incisa ipsis parietibus/ ut de more fuit/ affixisse. Qualia hæc sunt. In ædem sacram cum ueneris orato ilico. Figuram ĩ primis & aram colito: figuram .s. denariorum trium. Nudis pedibus rem diuinã facito. Iuxta sacrificium ungues ne incidito. Ex itinere præter propositum templum ne adito. De mysteriis diuinis absq; lumine sileto. Super choenice ne sedeto. Oleo sedem ne tergito. Contra solem ne meito. Aduersum solem ne loquitor. Ab eo quod nigram caudam habet/ abstineto: terrestrium enim deorum est. Viam publicam declinato. Per semitas

7

ingreditor. Flantibus uentis ecchon adorato. Duorum maxime temporum curã habeto. Peregre profectus ne redito. Stramẽta semper colligata teneto. Oneratis onus superimponito: Deponẽtibus non adiicito. Inuia ne scindito. Dexteram nõ omnibus porrigito. Hirũdines intra domum ne admittito. Dei imaginem ĩ anulo ne circũferto. Vnguium criniumq; tuorum præsegmina ne cõmingito: sed ĩ ea despuito. Malacen herbã transferto: sed eam ne comedito. Speculum ad lucernã ne spectato. Dextrũ pedem priorem calciato. Sinistrũ priorem lauato. Salem apponito. Stateram ne transilito. Iugum ne transcendito. Coronam ne carpito. Recuruis unguibus aues ne alito. Per deos ne iurato. Ignem gladio ne scalpito/ne ue fodicato. Ensem acutũ deuitato. Cor ne edito. Cerebrum ne comedito. Panem ne frangito: Quæ ceciderũt ne tollito. Sanguinem saxis operito. Rubeum aliquod ne suscipito. Ollæ uestigium i cinere turbato. Fabis abstineto. Cibum in scapham putridam ne ponito. Cantibus ad lyram utitor. Albis gallis parcito. Sacros pisces ne gustato. Animalis uuluam ne uorato. Cũ lecto surges/stragula complicato: corporisq; uestigiũ cõfundito. Hæc & huiusmodi plura passim legebãtur ĩ triuiis: Sed non possum in hac re spaciari longius temporis angustiis & meo instituto circũscriptus. Non enumerabo igitur spirantia deorum simulachra. i. præclaros in ea ciuitate principes uiros. Non uiuentes heroum statuas imaginesq; sine exẽplo emendatissimas: non templa: non sacrificia: non quas opimas & pinguiores q̃ consuerant/ Astreæ mactabant ho

ſtias: non fortunam: fortunaſq; omnes percurram: non imperia propagata: non ímortale nomen: non gloriam nullo unq̃ tempore defuturam: Nõ ea tandem quæ ueluti ex Iouis gremio ad nos deferũtur/ bona triplícia. In deſtinatum hæc omnia tempus differam: his tantũ contentus ellogiis: quæ in publica concione/ ubi popularia habebantur comitia/ uariis litteris ex mẽte Dauid fuerãt exarata. In primis enim poſtibus/ q̃ neminem fugeret/ propheticum illud carmen prominebat maioribus quibuſdã notis latino deſcriptũ calamo. Hæc eſt porta domini: iuſti intrabũt in eã. Supra alterã uero ænea appendebat lamina ſandicinis litterarũ apicibus uariegata. Dñe quis habitabit in tabernaculo tuo/ aut quis requieſcet in monte ſancto tuo? qui ingreditur ſine macula & opatur iuſtitiã. Ad dexterã deinde ingredientium ſupra ſubſellia legebatur & illud tenuiſſimis ſegmentis uermiculatũ. Deus iudiciũ tuũ regi da: & iuſtitiam tuã filio regis. Ad leuam aũt in perſpicuo quodam (ut mihi uidebatur) achate aureis guttis ſtellatũ candicabat. Suſcipiãt mõtes pacẽ populo/ & colles iuſtitiã. Supra tribunal uero in frõte pulcherrimo emblemate elaboratũ reſpõſũ: Educet quaſi lumẽ iuſtitiã tuã dñs/ & iudiciũ tuũ tanq̃ meridiẽ. In poſtico ãt/ rutilãte chryſolito ípreſſũ. Orietur in diebus tuis iuſtitia & habũdãtia pacis donec auferatur luna. Faſtigium demum ſuſpiciẽtibus offerebatur optatiſſimum illud paruis quibuſdam cãdẽtibus teſtulis quaſi litteris in gyrum circũductis/ ex eoq; tanq̃ e celo perpetuitatem pollicentibus. Ponam in ſæculum ſæculi ſemen tuum/ & thronum

tuum ſicut dies coeli. Verum ſi humũ deſpexeris/ occurret tibi in pauimento maioribus cruſtis teſſellatum illud Dauidis uerbum. Os iuſti meditabitur ſapiẽtiã/ & lingua eius loquetur iudicium. Lex dei eius in corde ipſius: & non ſupplantabũtur greſſus eius. Sed hæc nimis multa: Neſcio quomodo ꝓuehor uel iuitus: & quo magis ad calcem propero: eo magis repellor ad carceres. Sed quis ĩ hoc tam læto: tam uberi: tam florido campo nõ libentiſſime uagaretur? Quis ex hac tam rara tamq; abſoluta re. p. diſcederet non inuitus? in qua nõ politicæ modo animos mollient/ afficientq; uirtutes. Nõ purgatoriæ modo ab ipſa nos eximent perturbationũ officina: moleſtiarumq; omnium ſeruitute emancipabunt: Sed purgati admodum & defecati animi quaſi rerũ potiti & humanarum affectionum pene obliti ipſis exemplarium ueſtigiis toto pectore excubabunt: totis uiribus inhæreſcẽt. O foeliciſſimam illam diem: o beatiſſimos illos ciues/ quorum iam moenia ſurgunt: o patriam ab omnibus gẽtibus exoptandam: in qua Seraphicam charitatem: Cherubicam ueritatem: Thronicam æquitatem pro uirili quiſq; ſua certatim æmulabuntur: ĩ qua & imaginatio intelligẽtiæ: & intelligentia diuini luminis pediſſequa ſe ſe regi ſuo addicent: in eiuſq; ſententiam tanq̃ fideliſſimæ ancillæ iurabunt. Verum ſi uno uel argumento uel exemplo hanc tam abſolute undiq; emergentem: tam mirifice ſe ad ſydera extollentem/ rem. p. intueri tibi cordi eſt: Contemplare quæſo eas/ quas ante ingẽtem illã & ab omnibus nationibus obte

ſtatam/inundationem/ Athenas Pallas condidit/ tum apud græcos unas: tũ apud ægyptios alteras: quas Plato ipſe non harũ modo/ ſed omniũ ciuitatum acerrimus ſcrutator: decem qui extãt libris/ toto eſt pectore æmulatus. Verũ parum dico: nimis decido: inſulſe nimiũ paruis cõponere magna contendo. Sed uenit modo ĩ mentem illius: quam maximus ille propheta uidit/ciuitatis ſupnæ: ipſa eſt: ſi recte omnia circũſpicio omnino ipſa eſt. Vidit. n. ſanctam illam ciuitatem Ieruſalem nouam deſcentem de coelo: a deo paratam: ſicut ſponſam ornatã uiro ſuo/ in cuius lumine ambulabunt gẽtes: & reges terræ afferẽt gloriã ſuam & honorem in illam. Hæc ipſa eſt: ipſa inquã eſt: in qua noua facta ſunt omnia. In qua pueri omnes triuiatim uicatimq; ſenes diuino illo munere exultantes ſybillino quodãmodo afflati ſpũ ſuis quiſq; modis ubiq; cõcinũt.

Magnus ab integro ſæclorum naſcitur ordo.
Iam redit & uirgo: redeunt ſaturnia regna
Iam noua progenies coelo demittitur alto.

Sed iam obmuteſcat de re. p. noſtra: in qua tanq̃ in amoeniſſimis illis heſperidum ortis ſatis ſuperq; aberrauit; & ad ea quæ ſequuntur bono omine tranſeat oratio. His omnibus nõ ſine uehemẽti uariaq; perturbatione primum: mox non ſine maxima lætitia gaudioq; perſpectis forte fortuna in concordiam tuam oculos conuerto: quantũq; acie conſequi poſſum proſpiciẽs/uideor mihi uidere Cygnum quendam inter coliculos apii latitantem: Et quoniã argẽto perſonata facies erat/minus diſtincte & modulate canentem. Id mirãs ſubſtiti: radiumq; e concio

9

nantis ore ad eum: quasi sagittam ad scopulum de
stinatam diligentius obseruaui. Radius ille igneus
percutiebat quidem os eius: sed quoniam opertum
id erat: nihil præter calorem afferebat. Calor autem
quasi per utranq; aurem penetrans glutinum omne
atq; audiendi obicē liquefecit, adeoq; in intima exti
maq; diffusus ex assidua repcussione cōcaluit: adeoq;
efferbuit, ut laruulam illam argēteam quasi cæreā
dissoluerit. Sicq; aperto capite detectaq; i frōte asteria
genuina luce candicāte ardebat quidem ipse deside
rio uidēdi: quem acceperat, e regia solis diuinitus
resonātem. Statimq; erupit in uocem illud prophe
ticum uario modulatu sæpius recinens Reuela ocu
los meos domine, & considerabo mirabilia de lege
tua. Quo semel atq; iterum repetito: ecce grandior
quidam atq; diuinior radius coruscat: ecce purgat
oculos: ecce illustrat: atq; adeo, ut perstrepētem an
serem, anser enim is erat, qui modo cygnus uide
batur, in uerum canorumq; olorē transformarit.
Qui ardoris luminisq; quasi duabus alis seipm̄ ex
tollens: nouis undiq; radiis circūfusus: egregius cō
cionantis æmulator euolauit in solem: ibiq; omnia
lustrans: omnia circunspectans: omnia contemplās
cygnus ipse: uere cygnus in auguriis nautis gratissi
mus ales: Cygnus ipse periclitantibus omnibus op
tatissimus deuolauit i litus: preco diuinitatis: my
steriorum nuntius nouandorum: archanorum in
terpres: eo præclarius iocundioriq; uocis flexu diui
na promulgans: quo citius abiturus: Dulcia enim
defecta modulatur carmina lingua Cātator cygnus
funeris ipse sui. Tandēq; ad constitutam horam se

auctori cōditoriq; suo mactans/relictis plumis adhi
bita prius expiatione ī solarem regiam delatus est.
Sīmeonis illud ellogium præcinēdo/diuinū quen
dam & inauditum hactenus/temperās nomon Sil
uaniq; melo lōge suauiorem. Nunc dimittis seruū
tuum domine secundum uerbum tuum in pace.
Hæc ego animaduertens ac ex tanta rerū fantasma
tumq; uarietate uix compos mentis existens/uana
hæc omnia atq; irrita fore censui (possunt enim som
no cōniuentes æstimatione rationeq; uti) neq; fidē
uisis auctorandam duxi: nisi (quod est de more Ro
manorum in auguriis) secunda firmarēt: & quæ at
testata apud priscos dicebantur/priora attestarētur.
Qua de re Maronianos illos uersus/qui licet lōge
antea exciderant: tamen nescio quo pacto mihi sese
ultro obtulerūt/nō sine maximo stupore protuli.
Iupiter omnipotēs precibus si flecteris ullis
Aspice nos: hoc tantū & si pietate meremur
Da deinde auxilium pater/atq; omina firma.
Quibus dictis/extēplo apparuit oculis nostris uer
miculus quidā ex ossibus medullisq; parentis in ara
bia/ut dicebant/ortus: indeq; pullus effectus iusta
primū patri reddidit: tum nidum ipsum in solis ur
bem detulit/in araq; deposuit. Cum huius alitis ui
ta magni fieri cōuersio anni ꝓdebatur/plurimarūq;
significationes tempestatū syderūq; indicari eo præ
sertim die quo solare numē arietis domicilium tem
plūq; ītrarit & collustrarit. Hāc ego uidi auē in ipsa
solis regia excubātē: in leonis capite renidētē: rostro
suo nūc rugientis feræ rictū morsicātē: nūc blāditiis
quibusdā ac ueluti exobsculationibus demulcētē:

nunc mellitis (ut ita dicam) offulis depascentem: Humi tamen aliquãdo prostratam aduersum solẽ intueri contemplariq́ ex eo penitissima quæq́ archana/ & in ipsis penetralibus gestire mirum ĩ modũ & conquiescere. E regione uero sex/ni me fallit numerus/mihi uisæ sunt aquilæ: aquilarum sex genera/ ut ex magnitudinis colorisq́ diuersitate conieci/referentes. Omnes hæ/unaquæq́ pro suo captu/in ipsum coelestis lucis solem certatim dirigebant intuitum. Sed cæteræ nimio splẽdoris appulsu allucinatæ deficiebant. Vna tantũ ad gagatem lapidem oculos expians ut clarius firmiusq́ solem ipsum cõtueretur/se nubiũ tenus altissime erexit. Hæc alis euecta totum illud spatium qua pluitur & ningitur/ultra quod cacumẽ nec fulmini nec fulguri locus est/ in ipso/ut ita dicam/solo etheris & fastigio hyemis aliquantisper sedem posuit. Quo loco refocillata ales/collectis dein in præcordia uiribus/ ĩdefesso quodãmodo alarum remigio/passis(ut aiunt)uelis ĩ solis regiam ĩ phoenicis nidũ se se extulit: Vbi ambæ simul iunctæ identidemq́ coeuntes innumeros pene pullos phoeniceum simul aquilinũq́ ingeniũ exprimentes pepererunt: Sparsimq́ per uniuersum orbem delegarunt. Qui & ipsi nutu clementi uelificatas alas quo destinabantur conuertentes/penduliq́ superne circũtuentes ad salutarem predam uice fulminis corruebãt: eamq́ alacres maximo cũ plausu acclamationeq́ feliciter reportabãt in solem.

In hac igitur tã noua: tam abstrusa diuersarũ/ut ita loquar/silua rerum diutius uersatus: tantaq́ illarũ magnitudine tanq̃ fluctu obrutus: ac totis animi

uiribus destitutus/tandē ad me rediens nihil mihi reliqui faciundum putaui: donec quæ i hac ueluti mixta mysticaq; cōmoedia occupato sensuum principio obscurius confusiusq; conceperam: sub nube saltem nō thracio/ut dicitur/cōmento: sed recta ratione interpretrarer. Statimq;/quod nō solum christiana sed omniū nationū heresis usurpat/ quodq; præsentissimum i omni difficultate remediū est/ad implorandum diuinū auxilium opemq; i tantis tenebris petendam me cōuerti: Seuerinū suis etiā carminibus imitatus.

Da pater augustam menti conscendere sedem:
Da fontem lustrare boni: da luce reperta
In te conspicuos animi defigere uisus.
Disiice terrenæ nebulas & pondera molis:
Atq; tuo splēdore mica. Hæc fere dixerā nō sūmis ut aiūt/ labiis enatantia: sed ab imo pectore reuocata: Cū subito ex illo ueluti iterlimitio leniter deuehor in planitiem quandam suppositoq; thorulo discumbentium more consideo: statimq; recluso qua cancer Mercurii cliens oritur coelo: auis illa martia paruula quidem: sed in auspiciis(quod pōtificales apud Romanos idicant libri) pculdubio magna: cui Saturni filium nomen dedisse ferūt/ex aula illa coelesti ad nos circūuolitat: applaudit: subsultat: adulaturq; quasi salutans. Illicq; in patula quadā cupressu subsidēs/ad cuius umbram degebant oēs/ tam grādi tāq; articulata uoce nostris auribus intonuit/ut si eā nō uideas/esse negabis auē. Vtinam inquit daretur tibi facultas / ut mecum pariter alarū quasi adminiculo i sublimem illum thronum per

uolares:ubi archana hæc:ubi mysteria:ubi certissi
ma quotidie panduntur oracula. Videres enim
uno luminum ictu: uno intuitu uniuersi seriem:
diuinæ prouidentiæ leges:quas & in cœlo fatum:
& in terra fortunam temere appellatis/& quasi in li
bro quodam sydereo omnium sæculorum mensu
ram ordinemq;:ac omnium rationem idearum in
diuina quodammodo idea perspicui tanquam spe
culi centro prospiceres:omniumq; merita beatorũ
in illa ueluti Aristophanis aut Chritolai libra ap
pensa examinataq; internosceres. Videres quid tua
ista motoria portẽdat uel tragœdia uel mystica po
tius comoedia:quæ personæ:qui actus:quis finis.
Videres imaginem tuorum temporum/tuæ ciuita
tis progressum:atq; uniuersæ istius futuræ calamita
tis instantisq; procellæ exitum euentumq; quasi in
picta tabella ipsis oculis usurpares. Sed non est di
uinæ iustitiæ sanctum dare canibus/neq; puram an
gelorum escam præbere impuris hominibus ligu
riendam: sed hiis tantum quos æquus amauit Iu
piter:aut ardens euexit ad æthera uirtus. Tibi uero
Nesi tuis adductus precibus degustatiunculam sal
tem aliquam non denegauit deus ille deorum:qua
mens aliquando tua ueluti toto se se proluat au
ro. Quam ob rem quemadmodum mortales Re
ges coruos interdum & psitacos nuntios mittunt
humana uerba conantes. Sic immortalis ille/quem
mortalis nemo uidit unquam/imperator coelestis/
misit me picum non sine ratione picum/si auis in
genium auguriumq; aduertes: misit me inquam

ad te non omnia quæ tibi tam uario somnio conti
gerunt/enarraturum: neq; enim adhuc tēpus postu
lat: neq; tibi foret operepretium: sed allaturum po
tius quandam ueluti isagogen ad aperiendum ali
qua ex parte ueritatis aditum: quam uere philoso
phus ille (sibi præsertim) in horrendo antro latita
re profitebatur: et cygnum illum quem modo ui
disti per acliue illud iugum uolitare in solem: Cy
gnum inq̄ illū/ostēdebat aūt quasi digito teipsum
ex fratre nepotem subito illic diuino exortum mu
nere/qui ad nos celeri gradu ꝑperat: ad hoc fatale
proeliū excitaturū: ad hāc militiā: a qua ego discessi
pene miles nutu Dei aduocaturum: eoq; tandem
auspicato ducturum: ubi longarum est meta uiaꝝ.
Vides ne igitur/ut mandata exequar/sublimem il
lam stellam: conspicuam semper/occiduam nun
quā: quam uos arcton appellatis: ea genuina qua
dam ui magnetem trahit/suspenditq;. Magnes ue
ro simili instinctu ferrum submouet/sibiq; asciscit.
Non secus diuinarum stellarum fons ipse diuinus
sacerdotem ipsum ac prophetam suis radiis ad sese
erigit deducitq;. Non secus sacerdos prophetaq;
Deo plenus/ferreos populos: hoc est/indomitos/
efferatos/immanes sibi copulat/unitq; semper no
uo quotidie lumine recreatus. Vides ne præterea
solem illum coelestem? Queadmodum ipse ab
omni suo puncto in omne quodammodo punctū
perspicui corporis/lumen infundit. Corpus uero
perspicuum/quēadmodū mutuatū a sole lumē/ab
omni quoq; suo pūcto susceptū lumē/quantū in se

est/in suscipientem influit. Sic & sacerdos ipse/dei minister/hominum dux diuinos suscipit radios/diuina mysteria christianis cæteris pro uirili sua imo pro nutu Dei tanq̄ ex adyto traditurus. Quæ quotidie tanto præstantiora concipit/quāto purgatior est: tanto diuiniora parturit/quanto sapientior: tanto salubriora e diuino penu depromit/quāto Deo propinquior antiquiorq;. Tanto autē Deo propinquior/quanto magis uos omnibus uelis equisq; ad meliorem uiuendi frugem conuertit: Christianam semp fidem/quod sua potissimū interest/alioquin periclitantem/a qualibet iniuria utiq; asserēs. Hunc igitur sacerdotem Dei ministrū/diuinorū interpretrem proculdubio credas (neq; uana fides) eum esse quem uidisti in ipso rerum humanarum confinio/ardentissimo illo solari lumine circū septum: quem audisti extinctam fere ueritatis lucem toto pectore excitantem atq; adeo promouētē. Quem fama est & uero uerior/in urbē uestram quasi Italiæ centrū diuinitus destinatū. Vnde christianæ fidei ueritas: unde diuinitatis lumen emanare possit uberius. Eum esse inq̄/quem tu non modo de facie nosti: sed quem quotidie alloqueris: quotidie magis magisq; examinas: Dei sacerdotem: Dei seruum: Dei ministrum: Dei nuntium. Cuius ego uitæ sanctimoniā: doctrinam: sapientiam: relligionem: diuinationē: aliaq; plura: quæ in eo tam excellūt/ut nescias quæ cui præstet/siqua modo præstat/& non unaquæq; omnis in se numeros habet/uirtutum genera: maioribus quasi theatris recensere: nisi sapientissimi quippe ac non despicabili auctoritate uiri/& ob singula

rem probitatem multiplicemq; disciplinam nunq̃ satis laudati/fusius omnia latiusq; prædicasset. Verumenimuero ne delegato mihi muneri deesse uidear: neue meum in colenda amicitia nostra officium desideres: ne ue cognationi nostræ Nepos carissime quãtum in me est non faciam satis: perstringam breuibus quæ occurrent: & ut quæq; in mentem uenient/ita in confusam quodãmodo siluam congerã tumultuatim ac desultorio/ut ita loquar/sermone.

¶ Ferrariensis igitur Socrates philosophiam quæ de moribus agit/diutius exulantem: reuocauit in urbem ciuitatiq; restituit: uitiorum castigator acerrimus: uirtutum laudator grauissimus. Vir in iudicando integer: in docendo facilis: in disputando subtilis: in scribendo grauis: in contemplando lynceus: in uaticinando diuinus. Non popularis auræ cupidus: non rumusculorum sectator. Gloriam putat/apud homines esse ingloriũ: præfecturas etiã relligiosorũ quasi onus æthna grauius abhominatur. Inustas sibi immerito calumnias nõ æquo solum/sed læto animo fert. Iniurias non modo non ulciscitur: sed obliuiscitur: non modo obliuiscitur: sed præmiis prosequitur. Omnium hominum nihilo secius eorum qui de pomeriis & triuiis oblati: de lapide empti: de sphæristerio quodãmodo sũpti dicũtur q̃ eorũ qui de regno uocati: de aula pricipali asciti: de philosophorum scholis delecti sunt: amicissimus. Amicorum postremi æque ac primi ordinis omnium studiosissimus. Inimicorum uel in cupedinis foro & in ganeis pernoctantium: ex diuino

13

edicto amantissimus. Solitudinē amat: nunq̄ tamē minus solus q̄ cum solus: neq; minus ex eo apud se habitans: neq; magis ex eo extra se ambiēs: q apud populū iussu dei concionetur. Christianæ uitæ exē plar: quā prædicat esse benefacere & mala pati. Sed quid plura de moribus? Christi est ī omnibus æmu lator egregius: ī cuius (ut ita loquar) palestra nunq̄ ut dicitur, extra chorum saltare deprehensus est. q̄ uero in orando sit uehemēs: in monēdo efficax: in consulendo liber: in agendo prudens. Testis est res p. uestra Nesi: quæ, si uerum fatear, tantum illi de bet: quantū ulla tempestate ne alteri quidem. Scio me hoc loco ridendi deridendiq; ansā præbere mul tis: quos & mente & pedibus in eā iam dudū cūctis bonorum suffragiis explosā sentētiā isse nouimus. Tum q nulla possit ad nos rerū uestrarū cognitio p uenire, cum tēporū omniū gesta uno intuitu: uno speculo: pro nostro arbitrio diuino in lumine con templemur: Tum q nos hoc nostro sermone secta ri potius studia partium q̄ ueritatē ipsam arbitren tur: cum tanta non intelligāt: quāta de hoc homi ne in rem .p. uestram extare promerita uel cōmini scimur, ut ipsi ferunt, uel ut nos, & pbamus & præ dicamus. Hinc rident deridentq;. Hic detortis nu tibus consusurrāt: subsannat: cachinātur. Sed heu miseri. Nō uident interdiu noctuæ, quia allucinan tur: non uident bubones, quia caligant: non uidēt ululæ, quia cæcutiunt. O miseras hominū mētes, O pectora cæca. Veh uobis qui non uidetis: ueh uo bis qui ridetis ridiculi, ad uos enī se nunc uertit ora tio, quorū risus utinam paulo post uel sardonicus

non sit: uel sub persona fletus/ uel etiam in propatulo. Quid & uos toruis inspicitis oculis inuidi? Quid Rhinocerotis contrahitis nasum increduli? Quid helleboro dicitis opus est sapiētes? quorum nihil est supercilio superbius: cur nō potius mithridatico antidoto? Resipiscite quæso omēs: Resipiscite si uiri estis: & quod coelites ipsi fatentur/ uos homuntiones/ quod magno uestro beneficio experti estis/ nō diffitemini. Non ne iā solo adæquata ubrs foret? non ne (liqueat saltem inter nos) non ne euersa ciuitas: nisi fatales hic faces amouisset: nisi uos supinos adhuc & recinctos ex eorum faucibus (quorū crudelitas uix uestro sanguine poterat expleri) eduxisset incolumes. Actum iam esset de uobis conclamatum: deploratum omnino: nisi hic: quem uos impudenter nimium æquum seianum appellatis/ libertatem uestram reuocasset ab inferis. Reclamēt aduersarii quantumlibet: exsibilēt tepidi: euomāt uirus serpentes: tamen ita est: in promptu res est: testimonio non eget. Dabitis/ & in pernitiem uestrā dabitis aliquando manus obtrectatores. Dabitis & uos herbam phariseorum superbum genus atq; scribarum. Quis enim nescit hūc districtos iam ad cædem ciuium gladios/ euaginatos iam in uestrum iugulum barbarorū enses/ euocato iam tutelari Deo sua tm̄ opera cōpressisse. Quis nescit instātē iterum atq; iminentē fluitāti nauiculæ uestræ ꝓcellam: hūc modo ī puppi sedentē: hoc est incontēplatione ipsa sedatis sensibus exorantē: modo per transtra discursitātem: idest actuosa & oposa munia obeuntē a ue

14

ſtra ciuitate pepuliſſe. Non deerant qui imperium licitari/qui auctionari contenderent. Mihi credite: hæc omnia anteq̃ eſſent in eo ĩ quo ſemp ſũt omnia ſtudioſius ſpeculãti: Non deerãt/proh ſcelus/tanta ne uos tenet obliuio/tanta caligo: Non deerant qui ueſtram promercari libertatem & quaſi nũdinari cu rarent: Et tamen hic rem tam ſapienter in uerbo do mini compoſuit: tam præclaram operam nauauit: ut cum illis ad uotum non ſucceſſerit/ partim ad cõ mune bonum publicamq; ſalutem totis ſe uiribus conuerterint: partim quaſi auro toloſano ditati ĩter breuia & ſyrtes errabundi iam iam facturi non iactu ram modo: ſed naufragium uideãtur. Accipite hæc quæſo æquis auribus/ac boni conſulite. Vero ſunt ueriora. Luce ſunt clariora. Hic dein diſcordias di remit: urbem ſedauit: ciuilem pacem cõſtituit: obli uionis legẽ ut apud athenas Traſibulus/ obtinuit. Prouocationes ad populum diuino etiã iuſſu mul tis reflantibus & ĩ medios ſæpe fluctus reiicientibus perſuaſit. Hic patriam ſuo reſtituit filio: populo. ſ. ciuilemq; adminiſtrationẽ ciuitas uniuerſa recepit. Hæc qui negat/ſui compos nõ eſt. Hæc qui dãnat/ ex libidine damnat/non ratione. Prætereo quantos progreſſus fecerit illius opera omnis iuuẽtus: omnis ætas: omnis ſexus: omnis populus: Prætereo quæ le ges: quæ decreta: quæ plebiſcita ſancita ſũt illius cõ ſilio ad tuendam rem. p. ad honeſtãdum imperiũ: ad conſeruandam libertatem. Quantas leges ĩmor talis Deus ſtatuit populus huius uiri ſuaſu? ut abo lerentur inimicitiæ: ut uitia omnia penitus auellerẽ tur. Quãtas ꝓpoſuit ſenatus? ut extirparẽtur cõſpi

rationes: ut iuuenes mulieresq; melius informaren
tur: quibus qui refragrantur preterq̄ ꝙ manus affe
runt patriæ: multis se mācipāt calamitatibus. Dies
me deficiat si uelim singillatim quæ ipse diuino &
numine & nomine gesserit/ recensere. Nosti tu Ne
pos Nosti tu Nesi qui experti estis: q̄ sit improuida
q̄q; lubrica adolescentiū ætas: & q̄ facile malis arti
bus impingat: quæ flagitia ipsa non minus ad se se
trahit/ q̄ /ut græcum est uerbū/ cæcias nubes. Et ta
men ita repressit: ita cursum ībibuit eius ætatis: ut
non singulis diebus lineā duxerint: sed quod est in
credibile dictu/ Atheniensem Polemonem imitati
una tātum aut altera oratione duos illos/ quos Pla
to appellat contrarios atq; amentes consiliarios uo
luptatem. s. atq; dolorem in continentiam constan
tiamq; conuerterint. Id tam salutare uobis: q̄ quod
tātum a deo est. Id tā Deo gratumq̄ quod Deo gra
tissimum exhiberi potest sacrificium. Simplicitas ue
ro ipsa cordis: in qua rudimēta omnia & incunabu
la uirtutis reperiūtur/ primarius illi panis erat: Sim
plicitas itē corporis cultusq;/ nobis adhuc aura ue
scētibus/ secūdarius omnino ac cibarius. Quotidie
d̄ illis agebat: quotidie nos ad tutissimū illud pauꝑ
tatis asylū tanta interdū orationis ubertate: tāto q̄si
uerborū torrente rapiebat: ut uel Codro ipsi uel ho
merico Hiro quandoq; inuiserim. Iā illa stoicorū
apathia & indolentia nō paucis meo quoq; tēpore
familiaris erat. Iā plures quorū ego ut prīceps fuerā/
ita grauiores dedi poenas. Iā plures inq̄ paulo ante
uel effeminata quadā mollitia liquescentes/ ad mar
tyriū paulo post/ si opus fuerit/ accīcti. Plures qui

15

apis aculeum sine clamore ferre non poterant/cu
piunt modo uel Phalaridis tauro tanq̃ aurum igni
examinari. Mirũ est quantã habeat energiam cõcio
nantis uox: quantũ robur: quãtos neruos. Non ta
men ex eo q̄ unguentatus niteat sermo: q̄ lucer
nam oleat: non ex eo q̄ luxuriet: q̄ lasciuiat: q̄ ue
luti comatus insurgat. Quid eñi affert phalerata
oratio: nisi lenocinium? Quid ephippiatus sermo
nisi ĩposturã? Quid uermiculata dictio & uariis (ut
ita dicam) tessellis uariegata: nisi insidias: nisi presti
gia? Decipiũt p̄sæpe: circũueniunt/ mentiũtur: im
ponuntq; etiã popello personatæ quædam (ut sic lo
quar) uociferationes & turgidæ illæ concrepãtibus
buccis ac ampullosæ p̄clamationes insciã plebecu
lam & plus cæteris q̃ sibi fidentẽ blandiẽdo ludifi
cant. Tria sunt quæ fidẽ conciliãt: quæ p̄suadent.
Vita dicentis: orationis sobrietas: rei ueritas. Quis
eñi ferat adolescẽtẽ illũ/ut est apud Plutarchum/
libet enim interdum uti alienis exemplis/in senatu
de honestate & cõtinentia uerba facientẽ: coenantẽ
ut Crassus: ædificantem ut Lucullus: loquentem
uobis ut Cato? Quis ferat censores illos pulpita
rios: quorum cum uita mirabiliter pugnat oratio?
In hoc autem uiro tria hæc ita cohærent: ita natiua
quadam iunctura connectũtur: ita genuina quadã
cultura simul coalescunt: ut in illo uitæ sanctimo
niam: sermonis castitatem: rei ueritatem uno etiã
foetu ortas esse nemo sit sanæ mẽtis qui eat inficias.
Est igitur illi fuitq; semper non fucatus sermo &
medicatus: sed purus simplexq;: nõ lucubratus &
affectatus: Sed tamen non neglectus & sobrius: nõ

uerbosus & laciniosus: sed modicus/ atq; si opus fuerit/etiam laconicus: non elaboratus/sed castus: sed pudicus: sed prætextus. Quo genere & ueritatis lumen clarius elucescit/& persuasio ipsa tenacius ĩ hæresc it. Hinc Alcibiadem nuda illa Socratis q̃ Periclis luculenta oratio magis mouit atq; affecit. Nitor psæpe uestris exẽplis .i. a uobis iã diu in usũ uel abusũ potius receptis: nõ q nostra infirma sint/nĩ nusq; habeant ponderis: Sed q ægrotantibus uobis minus iocunda sint: quæ suopte ingenio sunt iocũdissima. Vtor etiam ĩterdum uobiscum præsertim loquens uestro sermone: ut uestro saltem sermone ad nostros uos alliciam mores: quos si quando imbibetis/ ac constanti quadam affectione prosequemini: quãtum ĩ præsens delectant ista uestratia: tantam tunc nauseam concitabunt. Sed nimis iam euagati sumus: eo unde deflexit/ redeat oratio. Sunt igitnr illi uerba non ueluti calamistro cincinnata: sed animata: flammea: aculeata: ab imo pectore eruta: ad imum spiritum penetrantia. Hominem ipsum quo uult admirabili quadam ui & uolentem ducentia & nolentem trahentia. Et quid mirum? insidet eius labiis persuasionis Dea Pitho illa. i. sic enim libet interpretrari/ flamma illa diuina toto pectore ardens/ ac igneus ille uigor coelestis: quo uiuus est sermo Dei atq; efficax: quo penetrabilior est omni gladio ancipiti. Admirabilem uero scientiam multiplicemq; philosophiam: siue eam quæ de moribus est: siue quæ a natura emanauit: siue eam/ quæ quasi in manu habet uniuersum

16

coelum: siue eam: quæ uniuersum orbem radio me
tita est: ita tenet: ita possidet: ut & i lycio antistes:
& in academia nō cādidatus modo & initiatus/ sed
etiam professus esse uideatur: altissimos sæpe Plato
nis Plotiniq; sensus exquirens. Et in astrologia ma
thesiq; omni nihil probet quod alii īprobent: nihil
improbet quod alii probēt. Testis ego esse possum
qui in his/ quos parturiens obii contra astrologos
libris/ eius sæpe sum & cōsilio & iudicio adiutus.
Diuinorum aūt scientia qua ueluti aurea quadam
cathena in coelū trahimur/ pro ancilla utitur. Chri
stiana uero theologia: qua ueluti supremo schalarū
Iacob gradu in coelū ascendimus/ pro domina atq;
magistra. Relinquo ius imperatoriū. Relinquo pō
tificium/ in quo quantū excellat: quantūq; in ea re
omnibus prosit: tuum Nesi testimoniū citamus:
q habere illud ī ore sæpe solebas. Ille solus sapit: cæ
teri uelut umbræ uagantur: quiq; īgenue fatebaris
debere te quidem multis/ sed hoc plus nemini. Ve
rum quid plura de doctrina scientiaq; sua: quæ ī eo
tam mirabiliter adoleuit: ut nihil iam omnino ne
scire: & tamē tanta cura studioq; est/ ut nihil omni
no scire uideatur. Nō decet mētiri hominē quenq̄:
longe minus christianæ relligionis professorē. Extra
omnē autem mendacii suspictionē est dei nuntius.
Nihil itaq; addo: nihil eleuo: nihil amplifico. De
sacris uero litteris/ quæ suæ partes sūt/ melius est ta
cere q̄ pauca dicere. Hæc est sua arena: suum regnū:
omnia tenet: omnia sensa: plura etiam q̄ quæ hacte
nus elicita sunt/ callet. Feci ego sæpius periculum/
neq; sine maxima admiratione. Ita. n. aperuit nobis

ſcripturas ut euāgelicum illum peregrinum/quan tum ſibi fas erat/ad normā imitaretur: unde cor no ſtrum gliſcebat & exardebat in nobis. Sacros oēs co dices: ſacra uolumina: ſacras paginas: ita quotidie ſcrutatur: ita medullitus interpretratur/ut ſi uera eſt Cabala: quā nos ꝓ ingenii noſtri facultate a per petuæ obliuiōis iniuria aſſeruimus/ei eueniat quod Cabaliſtis: ꝙ omnem .ſ. ſcientiam: omem doctrinā etiam futurorum inde poſſit aucupari. Scribit præ terea ſoluta oratiōe pluſcula: ſcribit multa diuino dictante numine uel mihi uni uel paucis omnino nota ad deſtinatum tempus editurus ī lucē. Scribit metro diuinas odas & id genus alia: ut equis/qđ dicitur/ueliſq; generi cōſulat chriſtiano. Quæ oīa tam eleganter/tam erudite præſtat: ut cuncta in eo ueluti ſingula/ſumma eſſe fatearis. Suos uero cōmi litones: qui eo duce diuino ſtipendio prœliantur/ quotidie exercet nō modo ſtatis/ſed ſubciſiuis etiā horis: oratione: meditatione: lectione: ſtudiis diſci plinisq; omnibus: ut nulla ſit ex earum orbe quæ ci clicæ uocantur/in qua præſtātes nō adhibuerit præ ceptores. Sunt qui operam hebraicis impendunt lit teris: qui græcas callent: qui latinas una cum lacte matris ſuxiſſe uidentur. Sunt qui uniuerſas ſcriptu ras/alii aliter pro ſuo captu irruminantur. Tyrones primo ac iuniores eas imbibunt: mox litterarios ex primunt ſenſus. Robuſtiores aūt ac ſacerdotio inſi gniti altiores paulo & tropologicos. Veterani alle goricos: Emeriti anagogicos e cœleſti ſinu decerpūt atq; enarrāt. Ipſe ita corrigit/ut eum ament: ita lau dat/ut admirentur: ita docet/ut docti antea nihil

17

se scisse fateantur. Ita hortatur omnes ad omnia/ut currētibus ipsis ea adhibeat calcaria: quibus accēsi/ dū unū sequuntur/assequātur & oīa. His armis in structi/ea uita purgati atq; affecti ꝓmissum sibi cœli tus lumē expectant atq; paraclitum: quo magistro proelia cū hostibus ineant: manus cōserāt: uictoriā cōparēt: prædā reportent: atq; nullo diruti ære: sed quotidie ꝓcedente descriptū sibi talētū promerean tur æternum. Sed quid? hoīs hæc sunt: q̄uis rara/ni groq; simillima cygno/nō tn̄ supra conditionē ui resq; humanas. Non hæc mirari/ sed probare: sed laudare: sed honeste prosequi soletis. Illud est su pra uos: illud est sine controuersia diuinum: q̄ ip̄e quasi altera phoenix ad regiam diuini solis ꝓuolat: indeq; uobis non modo oēs oīs generis uirtutes: non modo quæ Lya & Martha/quæ Rachel & Ma ria e diuinis fontibus hauserunt/in uulgus protu lit. Sed ex ipsa diuina cortina multa uobis promul gauit archana: ex ipsa altissima abysso: ex ipsa inac cessa luce/lucem uobis attulit futurorum. Cogita tionesq; aliquando hominum etiam in abditissima mente recōditas: quod tantum Dei est/lynceis ocu lis introspicit: ac intus & in cute noscit: & si res ita fert / fraternis etiam monitis reprehendit. Hoc nō nisi Deo geniti potuere. Accipio in hoc merito fidē a uobis: tum quoniam expertus loquor: tum q̄ ex tra omnem culpæ aleam positus seducere aliquem aut circūuenire nec uolo nec possum. Esset præterea nefas non testari illud e coelo æditum: quod publi ce tam frequenti tamq; secundo populo renuntia uit: picū uidelicet ipsum e cuius ore uerissima hæc

fluit oratio/post suum a uobis discessum/purgari primum/plecti/expiari: expiatum uero paulo post ac ut ita dicam/defecatũ ad superos euolaturum. Sed nolo esse lõgior ĩ re diuina. Diuinorũ interpres Beniuenus nõ minus uere q̃ docte in eo/quod nuꝑ edidit opusculo/locupletissimus testis est. Et cõstã tissima illa quæ indies altius agit radices/fama decla rat q̃ apertum habeat aditum ad diuina: quantũq; sibi pateat domus omnipotẽtis olympi. Et mirabi tur quispiam/si christianã fidem insolubilibus infi nitisq; argumentis e diuino illo sacrario depromp tis/tam aperto ostendit uero esse ueriorem/ut quæ etiam sensui patent: oculisq; nostris subiecta sunt: quæq; prima a philosophis principia nominantur/ minus sint oĩo uera. Extat eius aureus liber de fide ignea dictatus lĩgua: igneo descriptus calamo. Hũc nocturna uersate manu: uersate diurna. Hic ieiunia sæpe edicit: mores renouat: ꝓces effũdit: ad oĩa pieta tis charitatisq; officia exhortatur. Hic illud e coelo descẽdit Fidẽ tene: insta orõnibus: patientia robora re. Vnũ reliquo cõsulto: unũ prudẽs sciẽsq; ꝑtereo feruorẽ.s.ip̃m/ardorẽq; ĩ deũ: in deũ inq̃ crucis pati bulo supra q̃ excogitari põt/de humano genere bñ merẽtẽ/in deũ crucifixũ: cui se uix ex ephœbis egres sum addixerat: deuouerat: dedicauerat. Quæ enĩ est tãta dicẽdi uis: quod tã diuinũ eloquẽtiæ flumẽ referre põt quæ uidimus: quæ exꝑti sumus. Excerp tam.s.aliq̃n e diuino pectore charitatis flãmã atq; humano cordi affixam. Quotiens uidimus eũ præ nimio gemitu liquescere? Quotiens uidimus eum ĩ lachrymas resolui? & quasi uerũ holocaustum di

uino ardore cõburi? Quotiẽs uidimus eũ totis am plexibus/ totis artubus ad crucẽ reuolui / diuinos pedes deosculari/ & a carceribus ad calcẽ lentam atq; sæuissimam domini necẽ inexcogitatis hactenus aculeis enarrare: diuinis undiq; sparsimq; pullulãtibus mysteriis: Quã multiplex pathos mouet ĩmortalis deus? quos affectus? quantũ terroris incutit? quantũ amoris exprimit? quantũ moeroris inserit? Ferreus est: lapideus ẽ: e caucaso omnino/ e silice natus: qui non eum sequitur: nõ eum pro uirili assequitur. Vidimus illum & uiderunt omnes præ nimio dolore tot ad celum preces effundere: tanto amoris impetu ferri: tanta contẽtione proclamãdo agitari: ut uoce simul & anima iam destitutũ esse putares. Quid igitur? Quæritis ne uirum bonũ? ad hũc accedite: qui se omnibus semper præstitit bonitatis exemplar: cuius aures earum uirtutũ (ut ita loquar) chorus: quæ uno frugalitatis nomine continẽtur/ psallẽtiũ tripudiantiumq; demulcet. Quæritis oratorẽ? adest qui omnes christiani oratoris partes adeptus est: Quæritis sapiẽtem? ecce qui omnes sapientiæ numeros adimpleuit: quem philosophorũ Deum: quẽ diuinorum philosophum ut Platonem Cicero/ sic ego appellare consuerã. Quæritis prophetã? habetis hunc cum in prædicẽdis futuris ueridicũ: tum in enarrandis prophetis/ omnibus locis/ omibus sæculis admirandum. Huius sunt axiomata: huius proloquia: non minus uera q̃ quæ apud sagram/ ut est in ueteri prouerbio: imo q̃ quæ apud aram. Italiam barbarorum depopulatione deuastandã: Florẽtinum imperium ambitione: perfidia: incõstantiaq; ciuium peri

clitaturũ aliquãdiu: tandem cũ opulẽtiæ/potẽtiæ/ & gloriæ incremẽto nomen uiresq; suas ꝓpagaturũ. Romam ad iteritum usq; exterorum illuuie detrudendam. Ecclesiam ab iteritu diuina ope uindicandam atq; adeo illustrãdam. Maumethanos ad christianam fidem uobis adhuc uiuẽtibus ascisscendos. Ouile tãdem omniũ unũ: pastorẽ unũ. Hæc & huiusmodi plura passim protestatur fore q̃primũ. Vnde illud suũ. Gladius domini super terram cito & ueolciter. Atq; item illud: Spiritus domini super terram copiose & abũdanter. Hæc ubiq; pollicetur sui etiam capitis animæq; periculo. Magna profecto hæc & uestris sæculis phœnice rariora. Sed utinam non in sancta dicam sanctorum: non in sancta ipsa: sed in atria tantum huius coelestis templi ascenderetis: hæc enim quæ sunt per se quidem grauissima: tipula leuiora putaretis. Prophetam enim hunc cerneretis ueluti splendor firmamenti/refulgentem: & quoniã cæteros ad iustitiã & fidẽ erudiuit ueluti stellæ ĩ perpetuas æternitates emicantem. Sed in his obtenebrescit aspectus hominũ: in his humana hebescit acies: in his uelut in solis deliquio uester deficit obtutus. Dicã tamẽ ego/ni sermo interdicetur/ quæ hisce oculis uideo. Quã magna: q̃ singularia: q̃ diuina de hoc uno in cœlesti illo nondum uobis explicato uolumine digito dei reperiuntur scripta: quos prouentus: quos fructus: quæ miracula est in uerbo domini facturus: quæ oracula: quæ ꝓdigia: quæ sacramenta editurus: quibus piaculis crimina uestra expiaturus. Video ego iam legiões hominũ: christianorum agmina/sacerdotum cuneos ex hoc

uno tanquam ex equo troiano ut uos dicitis/ad fa
tale proelium prodituros:ad fidem recuperãdam:
ad terrenam etiam Hyerusalem tam diu a bonis
deploratam diuino munere capessendam exornan
dãq;. Video iam Florentiæ omnia ignescere/ omnia
ardescere: omnia ueluti in solis quodammodo cen
tro illustrari atq; accendi: unde per uniuersum am
bitum ignita illa spicula:ardentia illa missilia diui
nitus collineentur. Sed hæret aqua:occluditur os:
mediaq; in uoce resisto: Obmutescere cogor. Refer
re non possum quæ & ingenium uestrum superãt/
& uestram fidem/bona me uenia audite/mortuam
fugiunt & dedignãtur informem. Intercepta igitur
sunt quæ singillatim & particulatim uobis dicere
cogitaram. In uniuersum autem hoc tantum scito
te:hunc esse illũ:in quo tanquam in cardine totius
christianæ ecclesiæ salus splendorq; nitatur. Hunc
esse sane hominem/sed ab ipsis humanis affectioni
bus uindicta/ ut ita loquar/ diuina penitus assertũ
diuinisq;:& quod plerunq; fit/ interpolatis afflati
bus sæpius illustratum. Hunc tandem esse illũ (ut
semel omnia complectar)de quo nuper e cælo trini
tatis nostris auribus ĩtonuit uox illa coelestis. Hic
est dilecti filii mei dilectus seruus: ĩ quo mihi bene
cõplacuit:ipsum audite. Quis erit igitur tam ini
quus iudex:tam ignarus rerũ æstimator:qui neget
hac præsertim tempestate hunc esse homiem illum
sacratiorem:quem tu Nesi uidisti in lunaribus (ut
ita dicam (suggestis diuinitus perorãtem:& ĩ mun
dana quodãmodo concione uniuersos homines ad
ueritatẽ fidei reuocantẽ:quẽ admirari quidẽ debẽt

omnes: imitari uero æque pauci pñt/ac nemo repre hẽdere. Et tñ nõ pudet ueteratores quosdã/os pro fecto durũ & ceruicosum/hunc/hoĩem certe: quia ĩ corpore: Sed qm̃ quasi extra corpus diuinis illũ in teresse dapibus atq; mensis accũbere diuũ sæpe uidi mus/supra hoĩem ĩterdũ atq; heroa: nõ pudet inq̃/ hunc nõ modo meritis suarũ laudũ defraudare p̃co niis: Sed aut repetũdarum: aut ãbitus: aut peculatus/ aut stellionatus crimĩe incusãtes tot cedere, obpro briis: tot onerare cõuitiis. Nõ pudet hũc citra æmu lum sane si sapienter oĩa pẽsitentur: tam hostili aĩo insequi: tam balba de nare/hoc est/tanta irrisiõe ca lũniari. Sed neq; id mirũ. Nãq; ut p̃clare Apuleius. (Memini enĩ me in studiorũ meorũ tyrocinio lege re) peccatũ semel/ut bonus quisq; sollicitius cauet: ita qui ingenio malo ẽ: cõfidentius integrat: ac iam de cætero quo sæpius: eo aptius delinq̃t. Pudor. n. ueluti uestis/quãto obsoletior est: tãto incuriosius habetur. Et audẽt p̃terea & perseuerãt adhuc scioli quidã atq; argutuli in corde suo: ĩmo & in coronis & in triuiis dicere nõ ẽ deus: nõ est deus q loquitur in eo. Hi cũ ardẽtiori inuidia disrũpãtur/cætera cõ donãt homini: ut ĩ hoc illis fides præstetur maior. Nõ ẽ deus: nõ ẽ deus qui loquitur in eo. Quæ illu sio ista est? quæ suggestio? quæ demẽtia? Heu demẽ tes uos: heu uecordes: q tã delusi estis ut delusionẽ ip̃am ĩuertere tẽtetis: ac tãtã apud uos depositã gra tiã interuertere nõ dubitetis. Exitus acta ꝓbat. Ab euentu fidẽ petimus. Expectate paululũ. Sed uere q loquitur in uobis non ẽ deus: nõ ẽ deus noster: sed alienus: sed ambitio: sed superbia: sed nephas ip̃m.

Cæterum in eo loquitur Deus ipse: animaduertite opera sua / quæ opera Dei sũt: Et nemo exercet opera Dei nisi qui ex Deo est: & qui ex Deo est / Deus est in eo / qui loquitur uobis ĩ filio & in prophetis. Quousq; igitur irruitis in hominem / interficietis uniuersi uos: tanq̃ parieti inclinato & maceriæ depulsæ: Quamobrem si uiri estis amici omnes ponite quæso ridicula ista deliramenta: missas facite cõmenticias istas atq; aniles fabellas: omittite iam cõtumeliosa illa cauilla: quibus uobis met / ut de tur dela dicitur / uiscũ paratis. Canite iam quæso receptui: ne in neruum erumpat uestra ista tam grandis tã temulenta fortitudo. At res inqt ille / ad triarios rediit. Ad triarios? Falleris amice. Velitaris hæc pugna est / prælusoria est / & tanq̃ cytharœdorum ꝓcẽtio. Sed esto ad triarios. Ad uestros ne an nostros? Si ad uestros: Videte quãtum uobis ĩmineat discriminis. Illis enim uictis fugatisq; ea uobis remanet spes: quæ sub iugum missis: quæ sub hasta uẽditis. Verum si ad nostros: Qui creditis posse uinci qui Deo auspice semper fuere uictores? Sed cedo uincãtur. Veluti hydræ capita reuiuiscẽt. Milia milium renascentur fulmina belli. Insurget enĩ tunc robur imperatorium: Ingruet alata illa atq; fatalis legio: erumpet prætorius cuneus / qui cornua peccatorũ cõfringet: qui exaltabit cornua iusti. Cogitate ergo q̃ ex iniquo loco certetis. Hic Scylla: illic Carybdis: Scopulus medius. Retrahite igitur uela: inhibete remos: neq; aduersus Deum / neq; aduersus naturam tytanico more pugnetis. Desinite quæso fodicare nostros. Desinite tam importunum illis ne

gotium facessere: tam indignis probris maledictisq;
incessere. Non ne frustra niti (ut est apud Sallustiū)
neq; aliud se fatigando nisi odiū quærere/ extremæ
dementiæ est? Fauete precor (siquis locus est preci
bus) fauete linguis: siue potius si sapitis/ siquid re
stat pensi/ palinodiam canite: obprobria recãtate/
stilum uertite: Et hunc de quo agimus uirum: nõ
ut quendam ex annaliū memoria: sed ut quẽdam
diuinum prophetam e coelo in prouinciam uestrã
delapsum obseruate: idq; tanq̃ amplissimū/ quãtū
hoc tempore conferri potest/ beneficium Deo opti
mo maximo acceptum referte. Tu uero Florentia
licet in alea fortunæ posita & in hoc tã incõstãti re
rum humanarum ludo ueluti in fritillo quodam
infœlix thesserarum iactus incumbat: licet in calcy
dico eurypo uerseris: Cõfide tamẽ: si tua salus tibi
cordi est: Spera tamẽ/ fidei stringe gladium: oratio
nis talaria necte: scutum patiẽtiæ summe: nec tibi
metuas hilum. In fatis enim est: diuina lege cautū
est: exploratum: compertum: nõ ex delphico: sed
ex diuino oraculo æditū quod de te et dixit et scrip
sit diuino nomĩe uates. Quia rectum est uerbum
domini & omnia opera eius in fide. Te. S. post illa
tria sexcentis antea sæculis decantata calamitatum
genera: quæ iam iam ex pandoræ illius uase deuol
uuntur in te Italiamq; uniuersam/ proelia: pestilẽ
tiam: famem. Te inq̃ post deploratam italiæ salutẽ
saluabit dominus ex ore leonis/ & a cornibus uni
cornium humilitatem tuam. Deus ĩ medio tui nõ
cõmouebitur: adiuuabit te Deus mane diluculo:
& semen seruorū eius possidebit te: & qui diligunt

21

nomen eius habitabunt in te. Vox exultationis & salutis ĩ tabernaculis tuis/lõgitudo dierũ ĩ dextera tua/& in sinistra tua diuitiæ. Filii tui sicut nouellæ plãtationes ĩ iuuẽtute sua: filiæ tuæ cõpositæ: circũ ornatæ ut similitudo tẽpli: prõptuaria tua plena eructãtia ex hoc in illud. Talẽ igitur uirũ: tã rarũ: tã præclarũ: tã exptem humanaꝝ affectionũ: tã a secretis diuinis uaticinãtẽ: tantũ deniq; xpianæ ubiq; gentium nutantis fidei interpolatorem: & lunaris ille globus nymbusq; & iubar ipsum ĩ capite/ & os nectare ministrante Angelo delibutum /& radioꝝ multitudo illa oculos auresq; audiẽtium bene maleq; afficiens indicabãt. Idem si rem exactius perpẽdes secundo somnio confirmant quæ de ortu profectuq; auis illius phœnicis. s. distinctius conspexisti. Nam quid uermis ille ex ossibus medullisq; parentis in arabia natus? nisi hunc a teneris (ut aiunt græci) unguiculis ex cruciatibus neceq; domini ĩ ipsa relligione renatum? Quid inde pullum iusta patri reddidisse? nisi hũc primam ingressum adulescentiam deo se uouisse liberatori? Quid nidũ in solis urbem detulisse: in araq; deposuisse? nisi sedẽ/ ubi plurimos esset pariturus filios/florentiæ in cruce domini statuisse? in qua urbe/ quod sole clarius est/ regnat Sol iustitie christus deus noster. Quid magni illa cõuersio anni? nisi militãtis ecclesiæ cõuersionẽ innouationeq; una cum huius uiri ætate coalescere? Notum ẽ quid significationes tempestatum: quid leonis caput: quid Sol arietis aulam ingrediens sibi uelint. Christum. s. ĩ urbem illam hetruriæ/ cuius est horoscopus aries/ cuius est typus leo/regem ascitum esse & cooptatum. Immo ut ue

rius loquar/asciuisse illam & cooptasse atq; ne peri
clitans nutansq; diutius labasceret hunc ueluti an
choram de superna prora quodammodo iecisse: cu
ius tenaci dente aduncoq; morsu alligans firmansq;
illam: mediis licet fluctibus iactatã: plurimo licet
uentoꝝ turbine exagitatã/ĩmobilẽ tamẽ ipsã incõ
cussã semꝑ & munitã undecũq; cõseruet: ac fouens
cõplectẽsq; tueatur atq; defenset. Volatilẽ uero uir
gã hoc est caduceũ ipsũ ac satos dẽtes breuitatis stu
dio &/ut ait Maro/ spatiis ĩclusus iniqs prætereo/
cæterisq; cũ maior tẽporis occasio postulauerit/eno
dãda relinquo. Sed nõ est instituti mei neq; diuini
præcepti singula singulis reddere adamussim: neq;
ad uiuũ oĩa resecare. Plura tu nosces/quasi uirgula
illa diuina suppeditari. Verum de horizõte nihil.
Ascẽde tu q̃so Nepos tuopte ĩgenio ad illũ orbẽ: &
quæ ĩ eo ad hãc rẽ mysteria lateãt/ non sine admira
tione ꝑcipies. Abacũ uero illã quodã ueluti tecto
rio dealbatã: pocula duo: grãdia uasa: poma ĩcogni
ta: tũc maxime ĩtelliges: cũ humanæ uitæ conditio
nẽ/quæ plus aloes q̃ mellis hẽt/ accuratius pensita
bis: cũ albis nigrisq; lapillis faustos infaustosq; dies
ãnumerabis. Quæ uero ad auditores ꝑtinẽt/nihil
est ut ĩtepreter. Nosti tu/ si sapis/qd diuersitas sibi
uelit oculoꝝ auriũq;: qd ulyxea cæra. Hoc ẽ nescio
an recte/qd sapientia humana. Nosti si uere solaris
es: qd diuersi radiorum effectus: Nosti quos appro
bet astrũ : quos reprobet obelus . Nosti qd mortife
rũ signũ: qd ĩfœlix littera: qd nigrũ uelit uitio præfi
gere theta. Nosti ẽt Ezechielis testimonio q̃ sit salu
taris nota Tau: quomõq; ĩcolumitatis symbolũ. Mẽ
bra uero illa partim detracta: parti turgẽtia: parti de

creſcentia nõn carent exemplis. Euolue tu diuerſo
rum temporum hyſtorias: percurre annales. Nam
quid ex hac ueluti aruſpicina monearis/ nõ erit niſi
operepretium cognouiſſe. De uariis autẽ prodigio
ſisq; brutorum generibus uaria hominum ingenia
referẽtibus ne uerbum quidem faciam. Quicquid
enim in medium afferrem: id totum ex ea eſſet offi
cina: cui ſi ut debes/ utq; iam facis/ operam dabis:
in hoc quoq; philoſophiæ genere non eris cuiquam
meo quidem iudicio ſecundus. Verum quid nouæ
illæ figuræ: quas lucifugæ ut diximus/ ueluti petau
riſtæ/ ueluti ſchoenobates & funiambuli ad littera
rum exemplar imitabantur/ portendant: ut hacte
nus inauditum eſt: ita & noſtris temporibus inui
ſum & mutire uobis periculoſum. Nimius eſſem ſi
uel uno uerbo/ imo uel una tãtum littera/ quid ex
multis illis morbis quaſi ex æde libitina documen
ti reportetis/ innuerem. Nam & tu Neſi ſi bonis lit
teris tinctus es & tu nepos: ſi philoſophiæ candida
tus/ ex uobis metipſis facile aſſequemini. Triquetrã
uero figuram: aſcenſum in ſolẽ: radiorũ incremẽtũ
decremẽtũq; ac circuitũ ipſũ ſilẽtio præteribo. Vos
ipſi ſi nõ obtuſa adeo geſtatis pectora: ueſtra poteri
tis ſagacitate uenari. Nec ad illã diſputationem ag
grediar: ſi tracti/ quomõ ſponte: ſi ſponte/ quomõ
tracti. Maius opus hoc eſt: lõgioréq; q̃ ſit præſentis
tẽporis/ ſpeculationem deſiderat. Neq; p̃terea Neſi
omnium eſt corinthũ petere. Tuæ. n. hæ partes erũt
aliqñ nepos. Tuã tibi reliquimus ĩtegram meſſem.
Sed uenio ad cygnũ: ad cygnũ illũ ĩter caules infau
ſti illius apii/ quo ſepulchra coronabãtur deliteſcẽ

tem. Qui obtecta primum facie: calore dein nõ abre ꝑ utrãq; aurẽ penetrãte/deposita ꝑsona: lumine illustratus: ad regiam solis delatus: ad hoĩes regressus/diuinorum interpres/humanorum uictor: deo dicatus/deuotusq; in coelum demum tralatus est. Quæ omnia te non secus ac Platonem oloris pullus/in Socratis gremio plumescẽs/te inq̃ nepos (ni frustra uaticinium diuini docuere parentes) ueluti digito præfigurant. Hæc tu ipse tecum reputa: tecũ cogita: ad teipsum redi: & in hoc ueluti apologo uitam fortunamq; tuam tanquam in speculo contemplare. Non est tibi opus interpretre: nõ hariolo: nõ coniectore. Tu te tibi ipsi sis augur: foelix est augurium/si sapis: Sinistrum omen/si mens sana. Alias me nũtio: me quasi nomenclatore ad nouissimum tãdem illud conuiuiũ te uocauit rex ille coelestis: in quo de torrente uoluptatis potabit te: in quo lacte & melle saturabit: alias iter docuit: ense clypeoq; muniuit. Reminiscere quæso eorum sermonum: quibus tunc homunculus ego te in utranq; /ut fere bãt/aurẽ dormiẽtem excitabam: te exhortabar: sed hesitãti/sed balbutienti lingua: At ex animo tñ/at ex fide: licet alii aliter cõmentarentur. Sed conscientia mille testes. Scis tu me totũ illud/quantulum cunq; i nobis fuit/opereculæ studiosissime adhibuisse in te componendo/in te subleuando/in te e grege eximendo. Nunc iterum uocalissimus ego a deo missus pensum iam absoluo meum. Nunc uox ip̃a clamantis e coelo: Para fili uiam domini/uiam senticetis dumetisq; uitiorum obsitam falce penitentiæ purga/uirtutum rastris atq; bipennibus aperit

23

doctrinarũ stragulis exorna atq; tapetis. Rectas fac semitas eius/semitas erraticas/semitas deuias atq; distortas tu quasi rubra linea dirige: tu uel prudentiæ circino uel carpentarii exemplo fac rectas. Ecce aduenit dominator dominus: signa ostendunt: prodigia portendunt. Ecce fulminat Iupiter sæuiente borea: montes iam corruunt: decidunt colles: tumescunt æquora: increbescunt fluctus: & horrẽdis ubiq; mugitibus æstuat omne fretum. Ecce ingruit uentorũ turbine ĩexorabilis procella: Ecce sæuit naufraga undecunq; tempestas. Quid? non ne uides/ quẽ hesperiæ undæ tyrãnum appellatis/ignei solis dominatu opprimi? Non ne uides omnes de gradu deici? omĩa disturbari? Iam mala inuadunt omnia malos: præsẽtemq; intentãt omnia mortem. Tu fili gratuito munere selectus a Deo/arrige aures: præsto sis: diuinis pare mandatis. Vrge iam urge equum tuum per breue huius uitæ stadium: ac quo te fata ducũt: hoc est quo numina uocant/dirige gressus. Ecce iterum diuinus redit Apollo/atq; coelo demittitur alto: quo iterum uocaris ad pugnam: immo ad uictoriam. Iterum uocaris ad laborem/ immo ad triumphũ. Iterum uocaris ad prædã: immo ad gloriam. Ecce iam ad nouum illud sæculum per uarios casus diuino te nomine uoco: Ecce iam per tot discrimina rerum ad auream illam ætatem excito: quæ pretiosior cæteris purgatiorq;/non rubigine non uetustate exedetur: non igne comburetur: Sed amoris flamma exardescens/tanto beatior futura quanto & ardentior. Manent te commilitones tui iam

ad prœlium accincti: iam in ipso procinctu: in ipso cardine: in ipso articulo. Expergiscere igitur / agedū: Incipe / dimidium facti qui cœpit habet. Cæteris ad res arduas suæ solent esse uxores impedimento: tibi uero tua & adiumēto erit & ornamēto: quæ ĩ omnĩ uita uirum æmulans / & in hoc quoq; pugnæ genere uirago prorsus / te interdum (pace tua dixerim) præ currēs: eadem qua tu uocatione uocata est. Veni igi tur amabo deuote Deo: Veni expectate diutius: Sic iubet imperator ille optimus. Veni iam dudum sĩ mens non leua fuisset: Veni iam pridem uenture mi les: Veni uocate diuinitus. Iam uulneratus es: Iam saucius. Iā ardes. Eia habes: scio. Quotidie cōfluūt undiq; eruditissimi quiq; certātes / dedecus est nō esse primum. Non patitur moram Christus: Christus te uocat: Aduola. Christus te amat: redama. Chri stus imperat: obtempera. Iam bellum indixit impe rator ille coelestis: iam uexillum in arce posuit. Iam classicum cecinit. Iam duces elegit: copias collegit: exercitum parauit. Quid plura? Iam classem pro cinctam uides. Tu quid moraris? Quid hesitas? Quid expectas? Num calendas græcas? Num dum defluat amnis? At ille labitur & labetur in omne u olubilis æuum. Quid metuis? Quid expauescis? Quid erubescis? Non ne scis q̧ insimulari quiuis etiam innocens potest: reuinci tamen nisi nocens nō potest. Sed non desunt sequioris ingenii plurimi. Neq; enim me fugit / qui tuum passim deferant no mē: q te ĩsimulēt / multisq; iurgiis cauillisq; lacessāt / tibi quotidie illudētes exclamātesq;: Vbĩ tot armorū

24

ſtrepitus: tot tubarum clangores? tot fulmina? tot tonitrua? tot turbines? ubi illæ tam īſtructæ phalanges? ubi alata agmina? ubi cathaphracti exercitus? in quo (dic nobis) diribitorio recenſentur? in quo ſtipendia numerantur? Num forſſtan pulſabit ille terram pede & ſcaturient? Num terram inſpuet / & proſilient? Dic moueant ſaltem uel formicinum gradū empuſæ iſtæ: Dic moueāt uel teſtudineum paſſum riduculæ iſtæ manduces: piacularia iſta terriculamēta. Hem hominis imprudētiā. Deciperis bone adoleſcens. Nugamenta iſta ſunt: obde auribus cæras. Vmbræ inq̄ ſunt: nocturna ſimulachra ſunt & quaſi lemures: qui una cum dicto aduolant: uno temporis momento & oriuntur & occidunt: & cum ſunt / nihil omnino ſunt. Plus timoris incutiūt q̄ moeroris. Vere umbræ / quæ quanto diſcedis longius / tāto concreſcunt magis: quanto propius accedis / tāto decreſcunt magis / tantoq; ocius euaneſcunt / quæ dececedente ſole duplicantur: aſcendente reſtringūtur: & quaſi gygātei coloſſi primum / paulatim & in pygmeorum defluunt breuitatem / & tādem ad nihilū rediguntur. O ſapientes (libet enim uos hoc nomine honoris gratia appellare) ubi ueſtra qua tam elati eſtis ſapientia? Vbi ueſtra qua (ut inquit Cyprianus) uos ipſos implanatis ſciētia? Motus coeli non uidetur. Sonus coeli (ut platonice loquar) non auditur: & tamen tanta rotatione agitatur: tam celeri impetu fertur: ut ex ueloci ipſo indefeſſoq; motu nō moueri uideatur. Et tamen tam uehementi excedentiq; ſonitu omnia quatiuntur: ut & Nili Catadupa ſi cū coelo conferas / obmuteſcant omnino: & ipſum ex

nimio sensili non sentiatur/ non exaudiatur. Vmbras appellatis. Esto umbræ sint. Quid tũ? Meræ/ uanæ/ imaginariæ/ & præter nomẽ nihil. At umbræ cuius rei sunt umbræ? Non ne corporũ? Si umbræ igitur antecedunt: subsequentur & corpora: corpora ferrea: corpora aenea: nullis cedẽtia uiribus: nullis molliẽda carminibus. Magna & operosa moles nutat diu: diu quatitur: plura desunt: plura requiruntur ad motum: Mota uero atq; abacta laxatis quodãmodo catenis præcipitatur/ debachatur/ depopulatur/ nullis detẽta habenis: nullo freno: nullis repagulis. Non tunc formicinus/ nõ tunc testudineus gradus: sed fatales spumantium equorũ saltus: nauium cursus: serpẽtum uolatus: inundatio populorum/ miserabiliorq; q̃ ulla unq̃ antea italiæ calamitas. Dicant me alii delirasse: exhibeant mihi quãtũlibet negotii: nihil refert/ modo tu nobis audias. Publicis in te execrationibus inuehatur: tu tamen nostra iussa capesse. Oracula hæc ueluti insomnia rideant: ueluti exposititia cõmẽta contemnãt: Tu tamen e cælo ædita/ e diuino sinu decerpta ne dubita. Vmbras esse effutiãt & fanaticas nugas: Tu tamen murus aeneus esto. Quid. n. ad te tam temporariæ famæ dispẽdium? Neminem seduco: nemini fucum facio: non decipio quenq̃: Verum si cæteros omnis/ nunq̃ te fili. Filii. n. te loco habeo. Ipsi tandem a se ipsis seducti deceptiq; suæ perfidiæ non ĩmeritas luent poenas. Tu ĩ salutaribus tabernaculis sospes incolumisq; receptus iocũdissimo illo cantico delectabere. Gloria in excelsis Deo: & in terra pax hominibus bonæ uoluntatis. Concidant ergo

25

te totis uerbis: totis uoluminibus: uexent: laceret:
cõtumelias irrogẽt tam tibi foelices q̃ sibi infames.
Aequo tamẽ fer animo. Hæ enim tutum te reddẽt
ne aut innocentiæ flos pestifero inanis gloriæ flatu
marcescat: aut humanæ istius laudis uano auctora
mento/æternitatis stipendia defraudẽtur. Hirciant
igitur quantũlibet: baubentur: allatrent: Tu perge
coeptũ iter intrepidus/& de illorũ nequitia atq; mi
seria/quod alias cũ i isto adhuc diuersorio cõmora
rer/te monui/quãtum ipse debeas Deo perpende:
qui sedentẽ te quoq; in umbra mortis illuminauit:
& de illorum coetu translatum/qui in densissimis
tenebris deuii huc illuc sine duce bachantur/filiis
lucis associauit. Sonet uox illa dñi suauissima ĩ auri
bus tuis sẽp. Sine mortuos sepellire mortuos suos.
Tu me sequere. Fuge igitur eo℞ sermões: fuge etiã
ac nihilo secius hirundinum cantus: quæ uere ipso
domum tuam confluunt: hyeme uero fugam arri
piunt. Fuge intempestiua illa murmura: & impor
tunos muscarũ susurros/ quæ ĩ culinam ipsam una
cũ nidore accedunt: una cum nidore recedũt. Clau
deq; obsecro & obstrue aures huiuscemõi syrenum
cãtibus/& quod Vlyxes nudus & naufragus/siqua
fides habetur Homero/consecutus est: tu nuptiali
hac uel militari potius ueste indutus christiana ue
ritate consequere. Veni igitur: ueni tandem uel de
curio uel dux ad hanc militiam bonis auibus coop
tate. In uado res est: in portu nauigas. Non te deti
neat pudor/cum pudor sit detineri. Non uani hæc
umbra sæculi/quam tu a prima/ut uidebaris/pueri
tia es aspernatus. Non exitiales illæ uoluptates: me

dicatæ quodammodo animorum meretriculæ: quæ te alliciunt ut inficiant: inficiunt ut strangulent: quæ lõge minus cum uirtute coeunt q̃ cum magnete adamas. Non opes illæ regales/imo potius letales/sordidissima quasi terræ excrementa: quæ quanto plura possideas/tanto a pluribus infoelix ueluti mancipium possideris. Nõ falsi spes honoris: quem tu & expertus es quantum habeat oneris/& q̃ facile agat impreceps eo ambitu laborantes/aliorum periculo doctus intelligis. Non uulgi illa/quam tanti faciunt/aura gratiolaq;: nõ rumor splendorq; popularis: non inanis illa demum atq; ubiq; decantata gloriola: quæ tam angusto istius orbis limite circunscribitur: tamq; miserãdo/ut ita dicam/gurgustiolo præfinitur. Depone/depone istam queso sarcinulam: non sacculo tibi/non pera opus est. Non cõueniũt Socrati sicionii calcei: nec tibi sicionii mores: Nauus es: Scitus es: Tenes qd uelim. Exime te iam terrenis laqueis: quibus iã diu/ne tibi blãdiar/ne tuis auribus insidias faciã/te eximere oportuit. Rumpe cum propheta uincula eorum/& proice abste iugum ipsorum. Indue nouum hominem. Veni iterum si laboras ad Christũ. Veni ad Christũ si oneratus es/& Christus reficiet te. Abnega iterũ temetipsum. Tolle: tolle efficacius crucem tuam & sequere Christum: sequere re non uerbis: immo & re & uerbis: mente & animo: animo & corpore. Quicunq; Christum sequitur/in regnum Christi ueniat. Veniat Florentiam: ubi solus Christus imperat. Vbi lumen missum cœlitus: ubi lumen fulget clarius. In quo lumine uidebis omne lumen/

lumen in ipſo mundo ab ipſo archetypo mundo illuminatum. Lumen omnē hominē uenientem in hunc mundum ſupra ipſum mūdum illuminaturū. Eluminaturum autē omnē hominē terrenis iſtis ſordibus tabeſcentem/ac ſe ſe in præerupta iſta mūdana præcipitātem. Tu igitur qui iam diu te ab ipſis humanis curis: quæ incautos omnes exedūt & ignauos/ me duce abdicare debuiſti. Extra aleā poſitus/ſi me audies: extra fortunæ ictum: non potes hoc tibi iniunctum a Deo negotium nō ſuſcipere: Non potes hūc ab eo: cuius iugū ſuaue eſt & onus leue/demandatū laborem nō forti animo ſubſtinere. Vbi enim eſt benignitas tua Nepos benigne: ſi erga Chriſtum tam benigne uocantē/ non es reſpōdēdo benignus? Vbi eſt uirtus illa tua? Vbi robur? Vbi magnitudo animi: quam præte fers? Vbi plena illa/quam legittime profiteris/multiplex philoſophia? Vbi ſublimis illa cuius iam iam refers īſignia diuinorum ſcientia/primaq; ſapientia? Non ne (ut uere eſt apud Euripidem) ſapiens ille qui ſibi ipſi prodeſſe nequit/nequicq̄ ſapit. Rumpe igitur rūpe moram: & in ipſū tranquilliſſimū portū te recipe/ tot quōdā animi defunctę piclis. In quo arma cudere: impedimenta parare queas: ut tandem igneo lumine circūfuſus/ac Deo plenus/ ſacratæ militiæ iuramento auctoratus pro Chriſto cōferas manus cū hoſtibus: ita ut nō modo coronatus nō uencas: nō modo promiſſum tibi æs tanq̄ infrequēti militi nō reſignetur: ſed de hoſtibus ipſis triumphans cūctis tādem laboribus exanclatis ueluti emeritus exauctoratuſq; in patriam reuocatus ſexquiplex ſtipēdiū

tanq̃ prætorius nõ precario/ sed donario consequa ris. Ad hoc te non modo exhortatur: sed acerrimis admotis calcaribus/ siquid habes sensus cõmunis/ instigat & impellit secundum somnium. Sex eı̃m aquilæ: sex philosophorum genera: qui quantũ in se est/ diuinum solem per gradus quosdam intuen tur/ significasse uidentur. Primi enı̃ in corpore Dei umbrã: alteri in cælo dei leges: tertii in animo Dei similitudinẽ: quarti in angelo Dei imaginẽ: quinti in diuina (quod a Cicerone factum est nomẽ) essen tia diuinas ideas sub nube tamen & ĩ enygmate cõ templantur. Sextus uero philosophorum ordo cu ius tu paulopost principatum geres/ is esse intelligi tur: qui cæteris doctrinarum generibus suffultus munitusq;/ theologia duce suis utiq; opibus suffar cinata: fide: spe: charitate/ tribus quasi funalibus uiam monstrantibus ĩ diuinæ lucis abyssum solus demergitur: indeq; ueluti exara tanquam incendia ria auis carbonem ferens. i. consumatæ illius chari tatis ardorem/ amore diuino diuinitus omnia com plet. Tu igitur Aliete (id enı̃ sexto illi aquilarũ ge neri nomen inditũ est) ad gagatẽ lapidem oculos terge: qui aqua accẽditur: serpẽtes fugat: nihil igne deperdit: qui prægnans intus est: colore fuluo: figu ra tereti: quem Zoroastres omnibus lapidibus præ tulit: cuiq; maximam tribuit potestatem: hoc est: penitudinis flumine animum mentemq; purga: in quo omne demonum robur emasculatur: amoris flamma nutritur: uirtutum omnium foetura phi betur: ĩ quo fuluus color/ qui ex ruffo uiridiq; con stat. i. spes charitasq; præpollens: lõgam omnibus

27

ſublimemq; æternitatem pollicetur. Nidifica præ
terea ad inſtar aquilæ ĩ petra & arbore. In petra quĩ
chriſtus eſt. In arbore/per quam coeleſtium rerum
contemplatio deſignatur. Cõcipe quoq; & tu oua
terna Trinitatis imaginem naturæ inſtinctu ſignifi
cãtia: Trinitatem paulopoſt cum aquilino aſpectu
tum olorino cantu foeliciter pariturus. Quamob
rem aquila iam diuina aduola quæſo indefeſſis pen
nis: ac te ĩ huius phoenicis nidũ/ in cõmune utriq;
cõtubernium recipe diuini Iouis ales/ nouam cum
phoenice ſobolẽ propagaturus: quæ aduerſos ſem
per ſolis radios intuens nunq̃q; deflectens/ ampliſ
ſimum illud/quod a deo optimo maximo ſibi de
legatum eſt/munus/te duce foeliciſſime poſſit obi
re. Quibus dictis ille aliquantulũ geſtiens/ ac nos
ualere iubens/qua parte capricornus aſcẽdit/remea
uit in coelum. Magna ilico aquilarum caterua co
mitatus ditatuſq; Sol: per corneam/ ut mihi uide
batur/portam in noſtrum/quod græci dicunt emi
ſpherion ingreſſus ſomno me excitauit: ac tantarũ
rerum nouitate attonitum /uelutiq; apoplexia ob
ſtupeſcentem miſſum fecit.

¶ Habes optime princeps noſtrum qualecunq; eſt
ſõnium: in quo tibi ſomnoriæ (ut Varro appellat)
imagines: in quo decretoria portẽta: piacularia pro
monſtra: cliuia auſpicia: poſtulariaq; auguria obi
ter occurrent: in quo ſecũdiora etiam prodigia: au
guſtioraq; uaticinia offerẽtur. Quæ omnia quẽad
modum dormientibus nobis non ſine ſtupore ob
uerſabantur: ita peruigili tibi atq; inſomni acriori
ſunt examine penſitanda. Tibi inq̃ princeps. Sicut

enim piaculū erat apud gētiles ex omni ligno Mercuriū cōficere: Sic quoq; nephas est/hæc uel obuio cuiq; atq; gregario lancināda/ut itadicā/uel passim cuicūq; præpostera aui lustrato dilaniāda exponere uel Momo ipsi ueluti membra Penthei laceranda. Sed tibi fas est/ tibi profecto/cui percipiēdi huius mysterii atq; probādi lumen infusū est/ tanq̄ signa & notas futurorū cognoscēdas præbere. Habes prætera una cū somnio ueluti corollariū quoddā & auctariū Pici patrui tui oraculū/oscinū quasi augurium. Meditare quæso illud dies atq; noctes/ ac sæpius memoria repete efficax quidem ipsū & cōiectariū/tibi nepoti suo uel diuino etiā iussu dedicatū/ fidele tāti uiri testimoniū: animi mei indicē: īscriptos meo chyrographo de sua nostraq; sētētia pugillares: prophetæ quoq; nostri si placet apologiā. Habes demū eiusdē patrui tui missā e coelo uocē: nuntium diuinū: uocationē tuā: eā quæso arrectis auribus audi/atq; manibus pedibusq; exaudi. Multa q̄dem eius erga te extāt promerita: Sed quod cū hoc conferre possis /inuenies nullū. In cæteris.n. ingratus/in hoc nō beneficiorū modo: sed tuæ quoq; salutis immemor esses: nisi quæ in morem gerēdo reposita est gratiam referres. Non potest hæc accepti ratio subduci colligiq;: Non potest tanta/ut ita dicam / æris alieni summa a te uel hoc uno nomine conflata expungi nisi dissoluas agendo. Agendo enim hæc quæ integra tamen apud te semper esse debet: gratia referetur. Agendo etiam omnis hæc uirtus coalescet. Agendo tādem salutarem deæ saluti mactans hostiam saluti tuæ optime consulueris.

28

Sed quid ego dum te ad agendum exhortor, tam inepta exhortatione detineo? Vale itaq; princeps diuino auspicio foelix. Cui nos quantum in nobis erit ueluti lixæ atq; calones uel saltem uice cotis libẽtissime suppetias feremus: ut si nos tam pretioso circũfluere auro non ualemus, aliquam saltem rarissimi istius questus particulam quasi suffarranei & (ut est apud Festũ) quartarii reportemus. Vale iterũ nostri memor. Cal. Septẽbres. M. cccclxxxxvi

IMPRESSIT
Ex archetypo Ser Laurentius De
Morgianis Anno Salutis
M. CCCCLXXXXVII.
Octauo idus Maias
FLORENTIAE

cc. 28 riscontrate e numerate.

Febbraio 1913 D.S.